

Biblioteca Centrală
Regională
H. H. Bărbăntăreanu-Deva

Tineretul lumii

LA MULȚI ANI

I

n anul care a trecut ne-am convins o dată mai mult că destinderea, coexistența pașnică, dezarmarea n-au fost formule vagi.

Forțele păcii au făcut un mare pas înainte. Speranțele și angajamentele pe care tineretul le-a exprimat încă o dată în Heldenplatz, la marea întâlnire de la Viena, în timpul sărbătorii păcii, prind formă și conținut.

Într-o atmosferă de înțelegere reciprocă s-au întâlnit Hrușciov și Eisenhower; popoarele salută acest eveniment, care deschide larg ferestrele spre calea ce duce spre pace.

Popoarele au nevoie de pace. Tineretul lumii, care s-a pronunțat întotdeauna în favoarea tuturor inițiativelor de destindere, nu va sta cu mâinile în sân.

Nu va aștepta pur și simplu ca evenimentele să se precipite; el își va dubla zelul în sprijinirea eforturilor ce le depune în interesul general oricui om de stat sau oricui guvern pentru a se pune capăt războiului rece și pentru a se începe o eră nouă, de viață sigură.

Existența forțelor potrivnice oricărei soluționări pașnice a problemelor litigioase, care sînt gata să dezlănțuie un război pentru interesele lor meschine, mărește preocuparea constantă a popoarelor pentru apărarea succeselor obținute pînă în prezent în domeniul destinderii, pentru mobilizarea tuturor forțelor democratice la întărirea vigilenței, pentru a împiedica orice stagnare sau reînnoțire la „războiul rece”. Fiecare rezultat în favoarea păcii trebuie apărut pentru că face parte din aceeași mare luptă a omenirii.

Experiențele cu arme nucleare, cursa înarmărilor, politica războiului rece, rigiditatea și intransigența în relațiile între guverne sînt tot atîtea amenințări pentru coexistența pașnică.

Astăzi, datorită mobilizării uriașelor mase populare și opiniei publice mondiale, s-a ajuns la o platformă solidă și mult mai sigură. Tineretul și-a adus contribuția la obținerea acestor rezultate promovînd, în cadrul festivalurilor sale mondiale, spiritul de înțelegere reciprocă și de coexistență pașnică.

În această atmosferă și în această epocă de progres fantastic în domeniul științei, tineretul își exprimă dorința lui sinceră și plină de bucurie ca noul an să aducă noi și mari victorii forțelor păcii și prieteniei.

La mulți ani!

Tineretul lumii

Revistă internațională a tineretului editată de Federația Mondială a Tineretului Democrat, apare lunar în limbile germană, engleză, chineză, spaniolă, franceză, maghiară, polonă, română, rusă și o dată la două luni în arabă și suedeză

SUMAR

Pag.

- 1 30 Decembrie
- 2 Dezarmare
- 3 Aceleași năzuințe tineresti
- 4 Dacă ați fi ministru de finanțe
- 6 Republica Guineea
- 8 Festivalul continuă în fiecare țară
- 10 Alberto
- 12 China populară
- 14 Noile descoperiri arheologice de la Constanța
- 16 Contingentul 22 spune: Nu!
- 17 Ce cere tineretul din Venezuela
- 18 Să zbori asemenea calului înaripat
- 20 Anul Nou în casă nouă
- 22 Schiorii polonezi se pregătesc pentru Olimpiada de iarnă
- 24 Ne scriu cititorii
- 26 Fenol și articole presate
- 28 Colțul rebulistului — Cine oare să corespundeze cu noi?

COPERTA I:

Noul bloc, cu 15 etaje, din centrul Bucureștilui

COPERTA a II-a:

La mulți ani!

COPERTA a III-a:

Filatelie

COPERTA a IV-a:

Calendar 1960

COMITETUL DE REDACȚIE

DIRECTOR: Werner Lamberz (R.D.G.). REDACTOR-ȘEF: Sukhendu Majumder (India). REDACTORI: Ingemar Anderson (Suedia), Marcel Peyrenet (Franța), Cheikh Bara Lo (Senegal), Klaus Jeutner (R.D.G.), Ibrahim Khralshi (Iordania), Ernesto Latorre (Spania), Feodor Tarasov (U.R.S.S.), Floyd Williston (Canada)

ADRESE

REDACȚIA CENTRALĂ: Benczur-utca 34, Budapest VI, R.P. Ungară
REDACȚIA EDIȚIEI ÎN LIMBA ROMÂNĂ: Piața Științei nr. 1 București

DRAGI CITITORI DIN R.P.R.,

Dacă doriți adrese ale tinerilor din alte țări pentru schimb de corespondență, adresați-vă SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D. Benczur-utca 34, Budapest VI, R.P. Ungară. Pentru acoperirea cheltuielilor acestui serviciu, adăugați în plic o serie filatelică completă de 1,50 de lei. În cazul cînd solicitați publicarea unui anunt la rubrica „Cine vrea să corespunde cu noi?” din revista „Tineretul lumii”, valoarea seriei filatelice va fi de 2,25 de lei. TOATE CERERILE DE CORESPONDENȚĂ SE TRIMIT SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D. Scrieți numai într-una din limbile de mare circulație (ex. rusă, franceză, engleză etc.)

30

DECEMBRIE

1947
1959

Fragment

Treizeci Decembrie patruzeci și șapte,
sfârșit de an și început de veac!
Încă un vis care-aflorește-n fapte...

Nevrednica mea până de dinco
te scrie-n slove mari, de sărbătoare
în calendarul Țării românești,
și pe răbojul clasei muncitoare
creștează-adînc fiору-acestei vești.

Știm noi că nu s-a încheiat răboju:
mai avem multe de însemnat cu roșu.

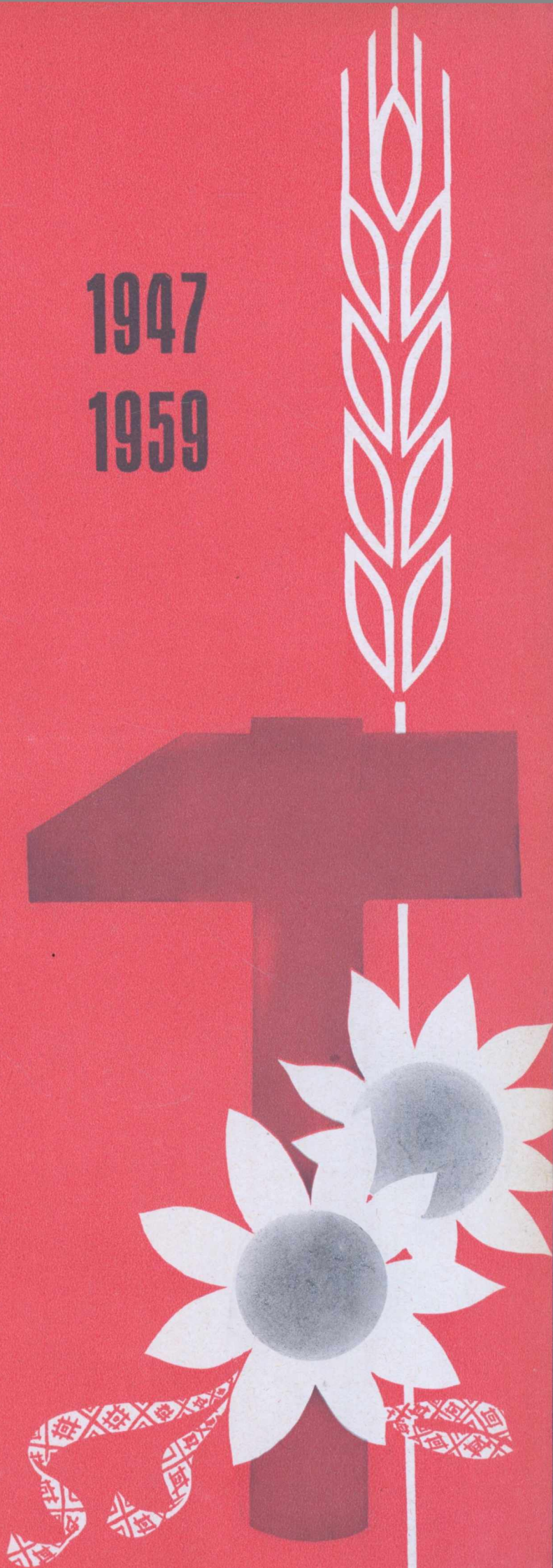
Dar încă un pas,
înc-un popas!
Ce-a mai rămas
de rămas?

Am urnit iar o piatră de hotar
pe drumul nostru de la foame la pîine,
O singură filă mai zăbovește-n calendar,
dar poți celi în filigrana mîine!

Iată că s-a dus
îne-o nălucă a vremurilor ce-au apus,
încă una pe care am alungat-o în noapte.
Ce rîspicat a spus ce-avea de spus
Treizeci Decembrie patruzeci și șapte:
„E vremea colindelor, sculați oameni buni
din somn.”

Poporul vrea să-și fie singur Domn!
Pe fruntea lui a prins să strălucească
altă cunună decît cea regească.

MARCEL BRESLAȘU

DEZARMARE

Planul sovietic de dezarmare prezentat la O.N.U. de Nikita Serghievici Hrușciiov a fost comentat în mod favorabil de numeroși conducători de state, atât din răsărit cât și din occident, și el este obiectul unei examinări în cadrul O.N.U. Iată în linii mari acest plan:

1. Reducerea efectivelor forțelor armate ale țărilor mari la următoarele cifre: S.U.A., U.R.S.S., China — 1.700.000 de oameni, Franța și Anglia — 650.000.

2. Pentru etapa a doua se prevede lichidarea totală a forțelor militare și a bazelor care se află pe teritoriul străine.

3. Ultima etapă prevede lichidarea tuturor armelor nucleare, a rachetelor, echipamentelor, aviației militare. Aceste măsuri ar face inutile statele-majore și ministerele de război, care ar dispărea, în timp ce toate cheltuielile în scopuri militare ar fi interzise.

Aceste măsuri presupun în mod evident crearea unui organism de control compus din reprezentanți ai tuturor țărilor, având liber acces în toate statele.

Dacă statele occidentale nu ar fi gata să accepte ideea unei astfel de dezarmări, N.S. Hrușciiov a declarat că U.R.S.S. ar fi gata să discute imediat măsuri parțiale, ca:

1. Crearea unei zone de control, de inspecție și de retragere a forțelor armate străine din Europa.

2. Crearea unei zone dezatomizate în Europa centrală.

3. Lichidarea bazelor militare străine.

4. Încheierea unui pact de neagresiune între țările din N.A.T.O. și cele membre ale Tratatului de la Varșovia.

5. Un acord în problema prevenirii atacurilor prin surprindere.

PROMISIUNEA UNUI VIITOR FERICIT ȘI PAȘNIC

HORST SCHUMANN

prim-secretar al Comitetului Central al F.D.J.

Tineretul din R.D.G. și tineretul iubitor de pace din Germania occidentală au primit cu foarte mare bucurie propunerile pe care N.S. Hrușciiov le-a prezentat în numele guvernului sovietic la O.N.U., pentru dezarmarea generală și totală. În cursul ultimilor 50 de ani, poporul german a trebuit să învețe de două ori la ce poate duce cursa nebunească a înarmărilor. Milioane de tineri germani au murit pe câmpurile de luptă în primul și în al doilea război mondial. Țara lor a fost îngrozitor de distrusă și dusă la marginea catastrofei naționale.

Tineretul din R.D.G., în partea de răsărit a Germaniei, a contribuit la eliminarea grelei moșteniri a politicii nebunești

războinice și consideră că viitorul lui trebuie să rezide într-o muncă pașnică, în slujba poporului său, în interesul tuturor popoarelor lumii.

Propunerile guvernului sovietic pentru dezarmarea totală înseamnă pentru noi un ajutor eficient în lupta împotriva spiritului militarist și revanșard din Germania occidentală. În R.F.G. și în Berlinul occidental, forțe militariste și inumane au din nou puterea în mâinile lor. Refuzând cu încăpăținare propunerile Uniunii Sovietice și încercând să o calomnieze, ei se prezintă încă o dată ca adepții cei mai zeloși ai înarmării atomice și ca adversari intransigenți ai oricărei destinderi internaționale în Europa.

Tineretul iubitor de pace din R.D.G. și din Germania occidentală consideră, dimpotrivă, că aceste propuneri ale Uniunii Sovietice oferă obiective realiste, care-i deschid perspectiva unui viitor fericit și pașnic. El se pronunță deci cu toată puterea sa pentru realizarea acestor propuneri.

TINERETUL DIN CAMERUN ESTE PENTRU DEZARMARE

FRANÇOIS FOSSO

secretar general al Tineretului Democrat din Camerun

Tineretul Democrat din Camerun, care, după cum se știe, desfășoară o luptă perseverentă împotriva colonialismului și imperialismului, pentru reunificarea și independența Camerunului, este conștient că aduce o contribuție

la cauza păcii și prieteniei. El știe că lupta sa coincide cu aceea a tuturor popoarelor iubitoare de libertate și pace. El știe, și a exprimat aceasta cu numeroase prilejuri, că renunțarea la folosirea armelor de distrugere în masă și lichidarea acestor arme vor fi evenimente importante pentru fericirea și dezvoltarea tuturor popoarelor, deci și pentru tineretul și popoarele din Africa, care aspiră la independența și unitatea lor.

Pentru aceasta, tineretul aprobă în întregime propunerile lui N.S. Hrușciiov prezentate la O.N.U. cu prilejul vizitei sale în S.U.A. El știe că dacă planul de dezarmare prezentat de N.S. Hrușciiov ar fi acceptat și îndeplinit de toate puterile, s-ar deschide o eră nouă. Salutăm aceste propuneri, care sînt o dovadă a dorinței sincere de pace a Uniunii Sovietice. Așteptăm ca și celelalte state să se pronunțe în legătură cu aceste propuneri. A sosit clipa în care nu folosește la nimic să se filozofeze doar asupra unor propuneri de o astfel de importanță pentru popoarele lumii.

Fie ca această dorință de pace pe care o manifestă mil de oameni să se opună hotărârii guvernului francez de a efectua explozii cu bombe atomice în Africa, acțiune criminală și nebunească.

ÎN MINELE ȘI OTELĂRIILE RUHRULUI

Recent, „Comitetul tineretului împotriva morții atomice“ din minele și oțelăriile din regiunea Ruhr a organizat un forum al tineretului la Bochum, orașul minerilor, pentru discutarea problemei înarmării atomice. Participanții la forum s-au pronunțat în unanimitate împotriva înarmării atomice a R.F.G. Sumele destinate acestei înarmări ar putea oferi, folosite în scopuri pașnice, mijloacele necesare pentru ameliorarea gravelor probleme economice care se ridică în fața minerilor din R.F.G., ca urmare a crizei din industria cărbunelui. Într-o declarație publică, comitetul tineretului din mine și oțelării împotriva morții atomice a salutat călduros propunerile președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciiov, prezentate la O.N.U. pentru dezarmarea totală, propuneri ce corespund pe deplin intereselor tineretului german. Prin adoptarea acestor propuneri, tinerii miniери ar putea să fie eliberați de amenințarea ce le întunecă viitorul.

○ manifestație pentru dezarmare în Anglia

A CELEAȘI NĂZUINȚE TINEREȘTI DE PACE...

Într-una din serile acestui început de iarnă am asistat la conferința de presă a primarului orașului Rhodos, Mihail Petridis, la sfârșitul vizitei sale în R.P.R. A vorbit despre o seamă de probleme, iar în câteva rânduri a făcut sublinierea că nu face politică. La sfârșitul conferinței de presă l-am întrebat ce părere are despre întâlnirea tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice. Mi-a răspuns că este o bună inițiativă, ce merită a fi sprijinită, deoarece tineretul trebuie să se unoască mai bine, să întărească legăturile sale. Cu câteva săptămâni în urmă, unoscutul om politic grec Leon Maccas, fost ministru, și-a exprimat în termeni proape asemănători convingerea că întâlnirea de la București este o idee valoroasă și că tineretul poate să-și aducă arta sa de contribuție la stabilirea unei colaborări balcanice eficiente.

Aceste aprecieri pe care le-am transcris din carnetul de reporter indică loevert faptul că cercuri largi ale opiniei publice din țările balcanice și adriatice consideră întâlnirea de la București drept un eveniment ce se înscrie pe linia forturilor către destinderea internațională. Citeam o telegramă venită din Roma. Un text lapidar, dar plin de semnificații: tinerii din orașele Florența, Napoli, Milano, Modena, Viterbo, Grosseto, reuniți la Roma cu ocazia unei întâlniri împotriva pericolului atomic, au salutat apropiata întâlnire. Am răspuns un vraf de telegrame. Mesaje tinerțești. Gânduri de solidaritate cu toți cei ce tind la statornicirea unei păci și a măsurii aspirațiilor popoarelor. Simțitul inimilor celor tineri și înțelegerea ce pregătirile în vederea întâlnirilor însoțesc un ritm rapid, de ce ideea întâlnirii a avut un asemenea ecou. Tinerii din regiunea Balcanilor și Mării

Adriatice năzuiesc sincer ca această regiune să devină o zonă a păcii, din care să fie eliminată primejdia războiului nuclear, o zonă fără arme-rachetă sau baze militare străine. În privința aceasta are dreptate ziarul bulgar „Narodna mladej” când scrie că „fiecare om iubitor de pace se va bucura când va afla că tinerii din Balcani și regiunea Mării Adriatice își dau mâna spre a discuta, spre a se întâlni, pentru o cunoaștere prietenească”.

D-l Vassilis Brakatsoulas, deputat în parlamentul grec și membru în conducerea organizației de tineret a partidului E.D.A., ne-a relatat că în Grecia organizarea întâlnirii a avut un puternic ecou. Și-au exprimat acordul față de această inițiativă numeroase organizații. Să cităm organizațiile de tineret ale Partidului liberal, Mișcării agrare, Uniunii democratice, partidului E.D.A., Mișcării pentru destinderea balcanică. „Sîntem convinși — ne-a spus d-l Brakatsoulas — că întâlnirea va reprezenta un puternic succes al luptei tineretului pentru pace în regiunea Balcanilor și Mării Adriatice. Există în prezent un climat prielnic, produs al începutului de destindere marcat de întâlnirea Hrușciiov-Eisenhower. Tineretul grec dorește sincer pacea și va demonstra aceasta în mod viguros”. Un punct de vedere asemănător exprimă și ziarul iugoslav „Mladost” atunci când scrie: „Considerăm că întâlnirea poate să joace un rol important în întărirea raporturilor dintre organizațiile de tineret și studențești și în formarea unui proces de colaborare mai largă și mai intensă”.

O telegramă din Tirana. O semnează tinerii și tinerele ce s-au adunat la mitingul consacrat întâlnirii de la București: „Tinerii și studenții din Tirana, ca și întregul tineret din Albania, sînt gata să-și unească eforturile lor cu eforturile tineretului din alte țări pentru a transforma

regiunea Balcanilor și a Mării Adriatice într-o zonă a păcii, fără arme atomice și rachete. Noi sprijinim din toată inima propunerile sovietice pentru o dezarmare generală și totală, sîntem împotriva cursei desfrînate a înarmărilor, pe care o ațită imperialismul. Inimile noastre vor bate totdeauna pentru pace și prietenie”. Ilo Themeli, prim-secretar al Comitetului raional al Uniunii Tineretului Muncii din Elbasan, ne relata despre pregătirile interne ce se desfășoară în Albania. Cîntecul de a face parte din delegația ce va pleca la București și-o dispută numeroși tineri muncitori și țărani antrenati într-o pasionantă întrecere cu ample obiective. Nu mai puțin interesantă e și întrecerea între formațiile artistice. Cei mai buni tineri artiști vor face parte din delegație. Este un stimulent ce va da roade bogate...

Nu mai sînt multe săptămîni pînă la zilele cînd pe străzile Bucureștiului îi vom saluta pe prietenii noștri veniți la întâlnire. Tineretul român va primi cu sufletul deschis și ospitalitatea ce-i este caracteristică pe solii tinerei generații din țările balcanice și adriatice. Îi vom primi cu convingerea că întâlnirea noastră va sluji cauzei păcii și înțelegerii între popoare, că, pe deasupra deosebirilor de convingeri politice, ne unește aceeași sinceră dorință de pace. Le vom arăta orașul nostru drag, vor putea privi schelele ce se înalță pe toate arterele ca un simbol al preocupărilor noastre pașnice, le vom înfățișa viața noastră nouă, cu care ne mîndrim. Ne vom cunoaște mai bine, și aceasta ne va apropia și mai mult. Or, acesta este țelul întâlnirii: noi, tinerii din toate țările balcanice și adriatice, să pășim mină-n mină, umăr la umăr în marea bătălie a păcii. Și vom păși.

EUGENIU OBREA

Cîte visuri nu devin posibile cu acești o sută de miliarde de dolari! Cîte baraje, centrale electrice, școli, uzine, vapoare, spitale, cluburi nu ar putea fi construite într-un ritm rapid. Poate cu acești bani ați vrea să sprijiniți pe cei care, în țările capitaliste și coloniale, n-au destui bani pentru a studia la universitate...

Dar toate acestea trebuie să ni le scrieți voi. Considerați-vă voi miniștri de Finanțe, gândiți-vă că aveți o parte sau toți acești o sută de miliarde de dolari! Redactați deci bugete!

Cele mai bune răspunsuri care ne vor parveni vor fi publicate și premiate.

Vă rugăm să vă limitați răspunsurile la 40 de rînduri. Ultima dată pînă la care puteți trimite răspunsul este 3 martie 1960. Scrieți-ne pe adresa: „Tineretul lumii“, Benczur utca nr. 34, Budapesta. Premiul întii pentru cel mai bun răspuns va fi un minunat ceas de mîndă. Apoi se vor mai distribui ca premii un joc de tenis de masă, un stilou bun etc. De la al patrulea la al zecelea premiu se va da cîte o carte. De la al zecelea la al douăzecilea, cîte o revistă ilustrată despre cel de-al VII-lea Festival.

DACĂ AȚI FI

MINISTRU DE FINANȚE...

100.000.000.000 de dolari! O cifră cu 11 zerouri! Puteți, dragi cititori, să vă închipuiți ce reprezintă o astfel de sumă de bani? Este greu, într-adevăr, să-ți dai seama de importanța unei asemenea cifre. O sută de miliarde de dolari reprezintă cu aproximație prețul a 70 milioane de automobile marca „Dauphine“ produse de firma „Renault“ din Franța. Cu o sută de miliarde de dolari s-ar putea procura cîte un astfel de automobil la un om din optzeci pe tot globul.

Cu acești bani s-ar putea, de asemenea, plăti salariul a 80 milioane de învățători din școlile primare, adică de trei ori numărul necesar pentru lichidarea definitivă a analfabetismului în lume.

Dar, în prezent, din păcate, acești o sută de miliarde de dolari au o altă utilizare: ei sînt cheltuiți anual, în lumea întreagă, pentru scopuri militare.

Poate părea utopic să punem problema folosirii acestor bani în alt fel. Desigur, poate părea destul de nereal, dar ceea ce este de necrezut, ceea ce lovește bunul simț este faptul că în prezent, cînd se creează atîtea minuni ale tehnicii, cînd există încă atîta mizerie, atîtea suferințe, se pot risipi anual astfel de sume pentru armate și armamente. Geniul omenesc, care se lansează în cucerirea cosmosului, nu poate oare reglementa în mod echitabil relațiile dintre state? Peste tot în lume, oamenii de stat, ca și simplii cetățeni, discută proiectul sovietic al dezarmării totale. Și dacă toți oamenii de stat, ca și simplii cetățeni, au voința fermă de a rezolva această problemă, ea va fi rezolvată. Nu este, de altfel, caracteristic pentru tineret să meargă în avangardă, să-și însușească și să ducă mai departe ideile înaintate, acelea care pot părea și azi fantastice? Pentru aceasta vrem să ne adresăm astăzi tuturor cititorilor noștri în următoarea problemă:

Imaginați-vă că sînteți ministru de Finanțe într-un guvern care ar avea la dispoziție cei o sută de miliarde de dolari, ceea ce înseamnă că dispuneți de banii utilizați în prezent pentru bugetele militare. Ce-ați face cu acești bani? Dorința voastră ar fi, desigur, să-i cheltuiți în mod folositor, să întrebuiți sumele destinate pînă acum pentru soldați și arme, în scopuri pașnice, pentru a cumpăra nu tancuri și rachete, ci automobile, pentru a înălța construcții ale păcii, școli etc... Spuneți-ne ce ați vrea să făuriți în lume cu acești o sută de miliarde de dolari?

Milioane aruncate în vînt

Părerea unui medic

Conducătorul leprozeriei din St. Antoine (Africa de răsărit), dr. Feron, scrie:

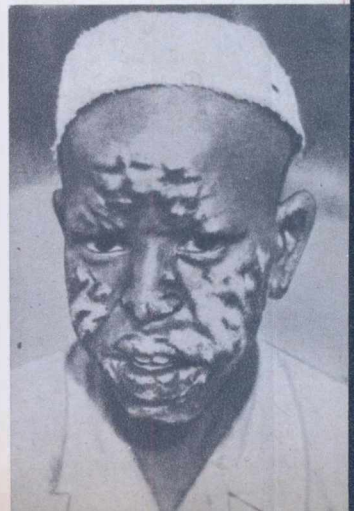
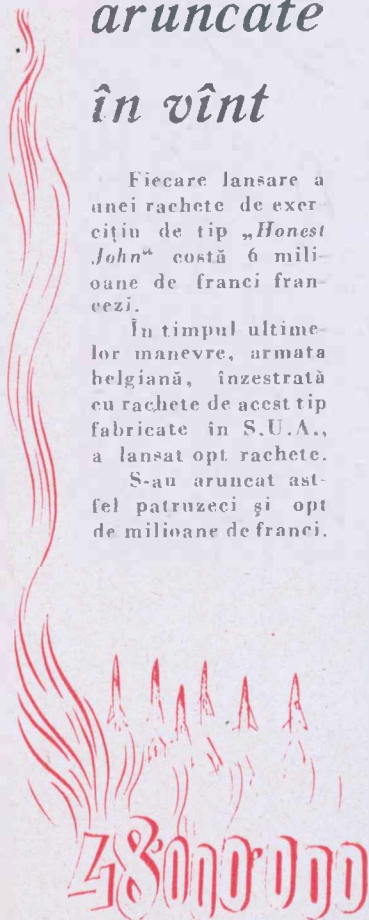
„Tratamentul medical al unui lepros în prima fază, pînă la însănătoșirea sa, revine la cel puțin 50 de mărci (din Republica Federală Germană) sau circa 11,3 dolari. Dacă am avea banii folosiți pentru construirea unei singure fortărețe zburătoare, 900.000 de leproși din această țară n-ar mai putea de vii“.

Pentru comparație, precizăm că o singură escadrilă a Comandamentului strategic al aerului american (S.A.C.) numără 2.000 de fortărețe zburătoare.

Fiecare lansare a unei rachete de exercițiu de tip „Honest John“ costă 6 milioane de franci francezi.

În timpul ultimelor manevre, armata belgiană, înzestrată cu rachete de acest tip fabricate în S.U.A., a lansat opt rachete.

S-au aruncat astfel patruzeci și opt de milioane de franci.

In spital costă cît un avion militar

În India mor anual 200.000 de persoane, victime ale holerei, 1.000.000, din cauza mușcăturilor de șarpe, 1.500.000, din cauza aludismului și 500.000, din cauza tuberculozei.

În 32 de țări care beneficiază de un ajutor din partea N.I.C.E.F. există numai un medic la 30.000 de persoane. Or, construcția unui spital echivalează cu un avion de vînătoare mediu.

...CE
AȚI
FACE

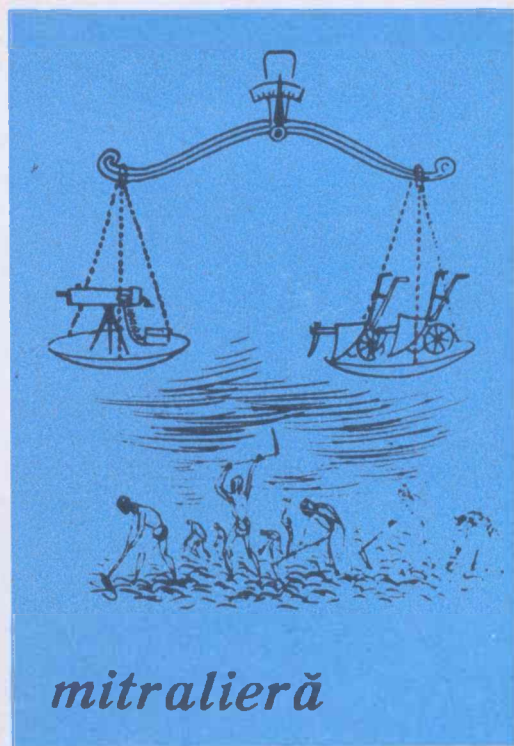
O școală
sau un tanc

După o statistică recentă a U.N.E.S.C.O., în lume există 160 milioane de copii și adolescenți între 5 și 19 ani; dintre aceștia, numai 30% au posibilitatea să frecventeze școala primară și 7% învățămîntul superior; 44% dintre adulți sînt analfabeți. Or, un tanc costă tot atît cît construirea unei școli.

Cu banii
dintr-un singur an

Cu banii cheltuiți de o singură țară, Franța, în 1951 pentru bugetul ei militar s-ar fi putut electrifica toate satele din această țară, ar fi fost posibil să se introducă apă în toate regiunile unde nu există, s-ar fi construit o sută de mii de kilometri de drumuri, 100.000 de case pentru țărani, s-ar fi dat posibilitatea la 200.000 de țărani fără pămînt să-și întemeieze gospodării și s-ar fi putut să se plătească la 800.000 de țărani bătrîni pensii. Totul cu banii într-un singur an.

Două
pluguri
= 0
mitralieră

Două treimi dintre copiii din întreaga lume sînt subalimentați, după statisticile U.N.I.C.E.F., și mai puțin din jumătatea terenurilor folosite în întreaga lume pentru agricultură sînt pămînturi necultivate sau acoperite de păduri.

Din 350 milioane de familii de agricultori, 250 de milioane folosesc încă sapa și coasa, în loc de plug și mașini agricole.

Un plug reprezintă circa jumătate din costul unei mitraliere moderne.

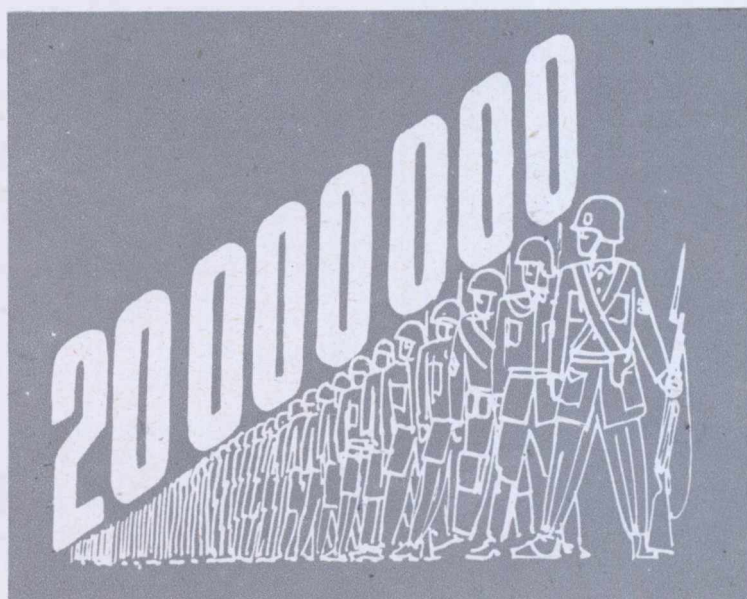
O sută de milioane
de oameni

Douăzeci de milioane de oameni își fac serviciul militar sau sînt ofițeri în forțele armate în întreaga lume.

Patru din cinci oameni trebuie să muncească pentru a echipa și a da posibilitatea de trai fiecărui soldat.

O sută de milioane de oameni sînt deci folosiți în munci neproductive, nu creează bogății noi, ci, dimpotrivă, pregătesc o eventuală distrugere a celor existente.

Aplicînd un program de dezarmare, s-ar putea folosi capacitățile acestor muncitori calificați, oameni de știință, ingineri pentru construcții pașnice.

REPUBLICA GUINEEA

de LO ȘEIK BARA
secretar general-adjunct al F.M.T.D.

F.M.T.D., care întotdeauna și-a manifestat solidaritatea și sprijinul său față de tineretul și popoarele africane ce luptă curajos împotriva colonialismului, s-a bucurat din plin de istorica alegere a poporului din Guineea de la 28 septembrie 1958; această țară a reușit astfel să-și capete independența națională. De curând, secretarul general-adjunct al organizației noastre a vizitat Guineea. În rîndurile de mai jos, el ne relatează despre această vizită.

Intr-o dimineață însorită, avionul nostru, după ce a zburat la altitudine joasă deasupra giganticelor instalații miniere din insulele Laos, a aterizat pe aerodromul din Conakry. Au venit să mă întâmpine reprezentanți ai oficialităților și ai organizației Tineretului Adunării Democratice Africane. După tradiționalele urări de bun venit, ne-am îndreptat spre palatul guvernului, unde am fost primit de d-l N. Famara Keita, secretar de stat.

Astfel a început vizita mea în Republica Guineea. În timpul vizitei am admirat entuziasmul și ardoarea cu care poporul, unit în jurul Partidului democrat din Guineea și guvernului, condus de președintele Seku Ture, participă la construcția națională.

Acum un an doar...

În trecut am cunoscut teritoriul pe care, din motive arbitrare, colonialiștii l-au denumit Guineea Franceză. Vizitasem această țară de trei ori. Cunoșcusem aceste regiuni cu prilejul a numeroase vizite prin țară.

Timp de mai mult de 60 ani de opresiune colonială, bogățiile agricole și miniere au fost acaparate de colonialiștii francezi. Populația de la orașe și sate muncea din greu în agricultură, în mine și fabrici, dar de această muncă profitau numai colonialiștii, care își umflau profiturile lor colosale în fiecare an. În acest timp, țara era aruncată în mizerie: lipseau școli, dispensare, instalații sportive și culturale. Numărul șomerilor creștea: delincvența, alcoolismul și prostituția măcinau tineretul. În această perioadă dureroasă, aceia care, ca și mine, au vizitat Guineea au fost frapați însă de calitățile incomparabile ale poporului, de prieperea lui în muncă, de dragostea de patrie și simțul său de organizare.

Un popor întreg la muncă

După proclamarea independenței naționale a Guineei în mod solemn la 2 octombrie 1958, guvernul colonialist francez, într-un acces de furie, a hotărît să-și retragă cadrele tehnice, medicale, intelectualii și militarii din această țară; a oprit toate lucrările în curs de execuție, a întors din drum vapoarele, a interzis creditele și investițiile. Scopul acestor măsuri era de a paraliza întreaga viață economică și administrativă a țării pentru a crea haos și a demonstra celorlalte teritorii subjugate ale Africii că independența nu ar fi posibilă. Dar, în calculele sale, colonialismul francez nu se gîdea la capacitățile unui popor hotărît și la existența mișcării mondiale de solidaritate, care urma să-i acorde sprijinul său poporului tinerei republici și îndeosebi să o ajute să intre în O.N.U.

În întreaga țară au început transformări fără precedent. Toate păturile populației s-au unit în jurul Partidului democrat din Guineea, care, prin comitetele sale, este prezent în 4.123 de orașe și sate din republică. Un vast proces de lichidare a rămășițelor colonialismului și de democratizare a aparatului administrativ și o schimbare totală a atmosferei politice au dat țării un aspect nou. Poporul a început să muncească cu mare entuziasm.

Răspunzînd apelului P. D. G. și al guvernului pentru investiții, populația a construit într-un an 8.060 km de drumuri carosabile, 672 de poduri, 7.600 m de diguri, a organizat 227 de magazine colective, 2.440 de cîmpuri colective, 5 țîrguri, a ridicat 335 de școli, 28 de dispensare etc. Străzile orașelor, altădată murdare, sînt îngrijite, aleile curățate de buruieni, fără ca bugetul național să suporte un singur franc...

Un plan pentru construirea viitorului

Pentru a accelera dezvoltarea economică și culturală a țării, P.D.G. și guvernul au făurit un plan vast de patru ani, a cărui parte esențială o constituie revoluția agricolă pentru creșterea productivității. La dispoziția populației vor fi puse tractoare, pluguri, mici uzine locale pentru prelucrarea materiilor prime. Astfel se va da posibilitate păturilor țărănești să iasă din condițiile grele de muncă și să ajungă la un nivel de viață mai bun. Industrializarea se va continua activ prin construirea de uzine capabile să prelucereze diferite metale, începînd de la bauxită pînă la aluminiu. Vor fi continuate lucrările barajului de pe Koukouré și va fi construită o centrală electrică de 3 miliarde kW-ore. Va fi construită o linie de cale ferată pînă la Kakude, unde va fi amenajat un nou port minier.

Lupta împotriva analfabetismului printre tineri și adulți se desfășoară prin crearea unor cursuri serale și a universităților populare în centrele aglomerate. Învățămîntului i se aplică reforma profundă și adecvată care-i va îndepărta caracterul retrograd pe care i l-a imprimat colonialismul. Numărul copiilor școlarizați a crescut considerabil. Artă și folclorul sînt revalorificate, ceea ce le va permite să atingă un înalt nivel și o calitate demnă de marile tradiții culturale ale trecutului Africii.

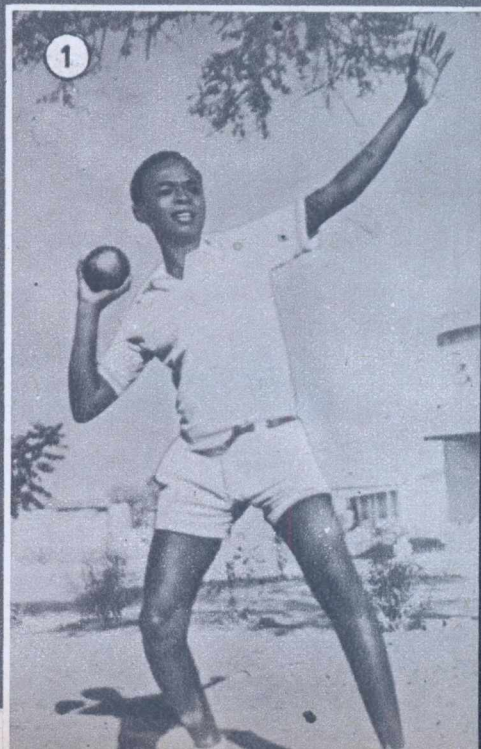
Tineretul din Republica Guineea

Tineretul din Republica Guineea, în timpul perioadei de opresiune colonială, a avut organizații diferite și mici, puțin eficace. După independență, tineretul, conștient de rolul pe care trebuie să-l îndeplinească a organizat un congres în luna mai anul acesta, creînd o organizație națională unică — Tineretul Adunării Democratice Africane, sub conducerea efectivă a P.D.G. În acest fel, tineretul unit, strîns legat de popor a putut să se angajeze în muncă. Activitățile tineretului în cadrul aceste organizații îmbrățișează întreg ansamblul de probleme care se ridică în fața poporului. Problemele sociale sînt în centrul preocupărilor tineretului: analfabetismul, împotriva căruia trebuie dusă o luptă dirză, alcoolismul, delincvența, prostituția, vagabondajul, toate aceste tare care au servit în trecut colonialismului pentru instaurarea sistemului său de dominație. Organizarea timpului liber, sportul ocupă un loc important în activitățile noii organizații.

Structura organizației de tineret este unică în felul său în Africa. Ea este împărțită în două secții mari: secția sportivă și secția generală. Toate activitățile pe linie de tineret sînt organizate la nivelul acestor două secții cu foarte multă ordine, coeziune și disciplină, în folosul atît al tinerilor de la orașe, cît și al celor de la sate. Secția sportivă este împărțită în atîtea federații cîte sporturi sînt practicate pe teritoriul republicii. Federațiile sportive se compun din cluburi sportive la nivelul organismelor de bază și dintr-o echipă națională. Pregătirea fizică și sportivă este asigurată de instructori naționali, de maiștri și monitori.

1. Tineretului i se oferă bucuriile sportului

2. Construcția Uzinei de bauxită de la Fria

Secția generală caută să satisfacă aspirațiile tineretului și să răspundă nevoilor generale ale țării în domeniul politic, social și economic. Să dăgăm la aceasta existența unui departament al pionierilor, care se ocupă de educația băieților și fetelor de vîrstă școlară; un departament al tineretului feminin, care dă imbold și orientează activitățile tinerilor; un departament al acțiunilor economice și sociale, care are drept sarcină integrarea tinerilor în vasta mișcare de înnoire economică și socială; un departament al artei și culturii, care organizează în mod sistematic și rațional lupta împotriva analfabetismului, descoperă și valorifică creațiile artistice folclorice și literare africane; un departament școlar și universitar, care și axează activitățile pe orientarea studenților elevilor, a timpului lor liber și al vacanțelor. În sfîrșit, organizația le tineret dispune de un grup important de instructori ai tineretului însărcinați, conform indicațiilor P.D.G., cu orientarea politică a tinerilor și coordonarea activităților lor. Organizația tineretului este afiliată la Consiliul Tineretului din Africa și cooperează cu toate organizațiile internaționale de tineret care activează pentru pace și prietenie.

Acesta este cadrul vast în care tineretul din Guinea se dezvoltă, totuși să contribuie la maximum în opera de construcție a țării.

GUINEEA

Geografie:

Guinea de sus este formată dintr-un ansamblu de podișuri joase, regiune a savanelor și a întinderilor pline de praf.

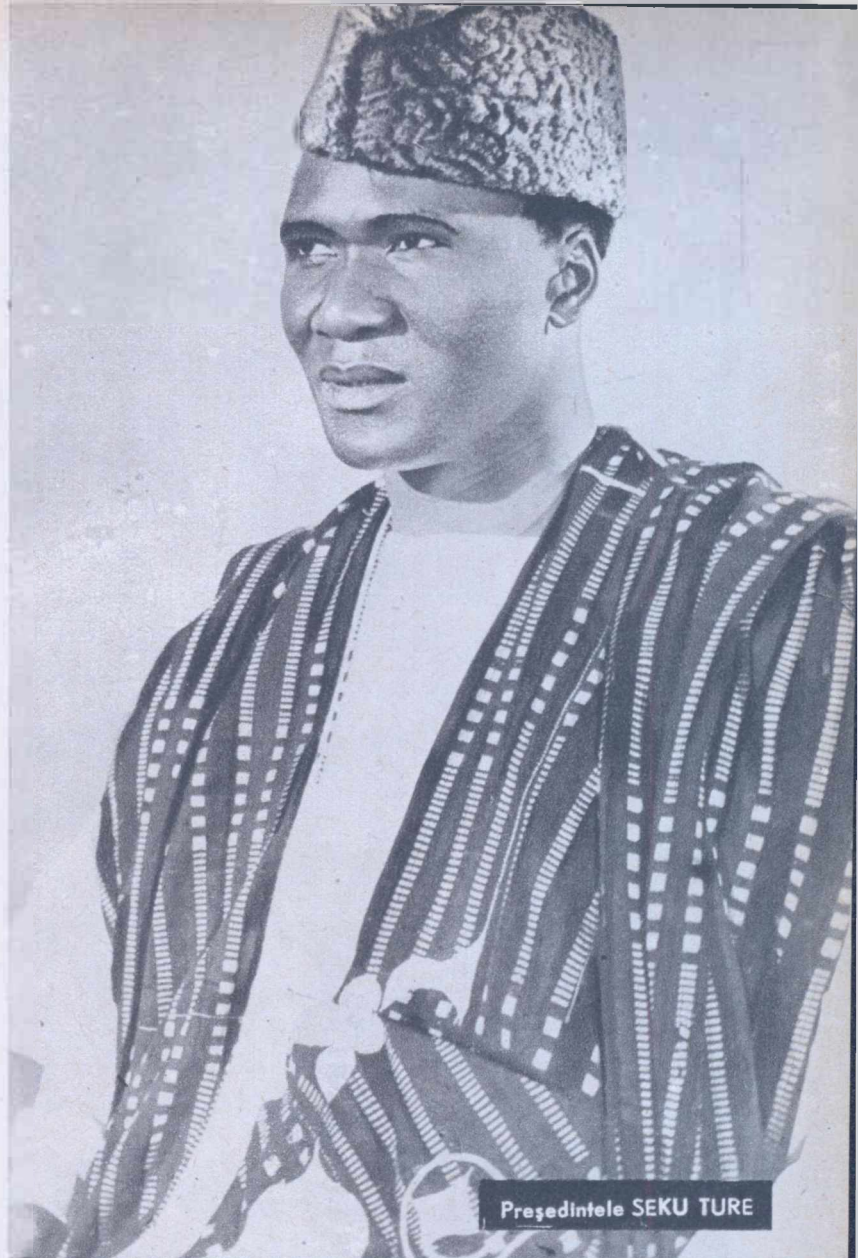
Fouta-Djallon, sau Guinea mijlocie, ansamblu de podișuri de gresie tăiate, de mare altitudine, constituie una din cele mai frumoase regiuni. În văi adînci și abrupte, tăiate de căderi de apă repezi și pitorești, izvoare marile fluvii africane: Gambia, Bafing, Niger etc. Această regiune este denumită pe drept cuvînt „castelul de apă” al Africii occidentale. Guinea împădurită este cu totul alta. Aci se ridică cele mai înalte vîrfuri de Africii occidentale, ca munții Nomba, destul de accidentați. Marea pădure constituie un contrast frapant cu regiunile stîncose și triste din Fouta-Djallon. Zona de coastă, denumită Guinea de jos, este o panglică îngustă de pămînt, unde riuri cu estuare largi și adînci se separă în numeroase brațe, formînd arhipelaguri mlăștinoase.

Etnografie:

Aceste întinse regiuni sînt populate de numeroase grupe etnice: fulașii, stabiliți în munți, ramuri sedentare ale feulilor, se ocupă cu creșterea vitelor și agricultura; soussoușii, de origine sudaneză, au coborît pe-a lungul rîurilor din sud pînă pe coastă, unde și-au impus limba și civilizația lor; basarișii și coniagnii, care au știut să păstreze, în ciuda influențelor din afară, civilizația lor originală; kissii, manouii, guereșii, kanoii, din regiunea pădurilor, care, contrar celorlalte grupe etnice, nu rîmas în marea lor majoritate animiști; buni cultivatori, ei constituie un grup bogat cu un mare potențial de activitate. În sfîrșit, toate grupele etnice constituie același popor de aproape 3.000.000 de oameni, care luptă pentru a-și apăra unitatea și libertatea.

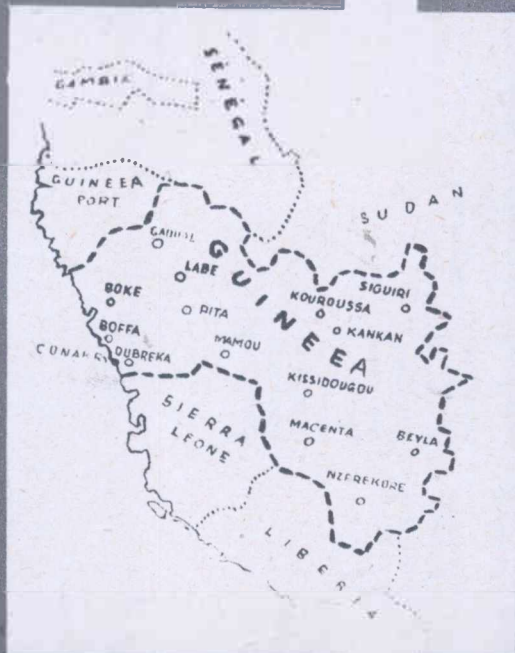
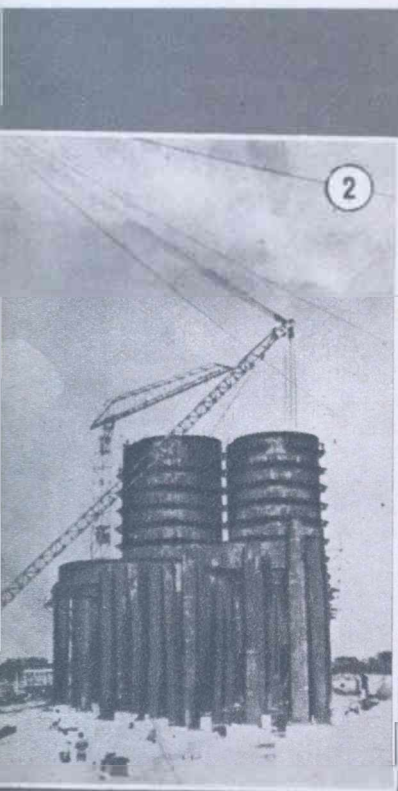
Economie:

Guinea, proclamată republică în octombrie 1958, este foarte bogată în exploatarea bauxitei, a fierului și a aurului. Țara dispune acum de 302 km de cale ferată și de 5.290 km de drumuri moderne.

Președintele SEKU TURE

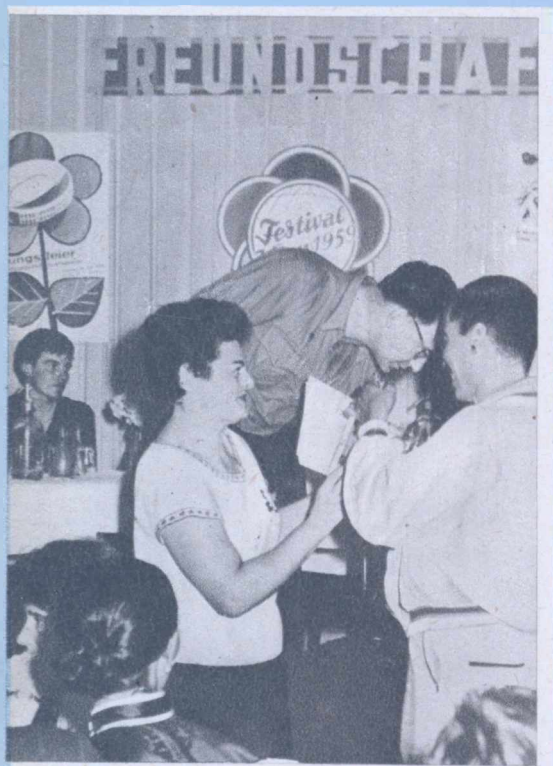
în
primul
an
de
independență

Toată bucuria festivalului se reflectă pe figura acestei tinere

FESTIVALUL

**CONTINUĂ
ÎN
FIECARE
ȚARĂ**

Austria păstrează o amintire de neuitat

Deși au trecut multe săptămâni de la festival, mii de austrieci păstrează o vie amintire din timpul acestei frumoase sărbători a tineretului lumii. Unele cercuri din Austria, care s-au străduit să treacă sub tăcere festivalul sau să difuzeze idei false despre conținutul și principiile lui, au trebuit să facă un bilanț foarte deficitar. Programul și desfășurarea festivalului mondial, participarea vienezilor, precum și a întregii populații austriece au marcat deplinul succes al festivalului. Adversarii lui au suferit un serios eșec și ei trebuie să admită că milioanele de șilingi cheltuite împotriva festivalului au fost aruncate pe fereastră.

Săptămâni întregi după festival, în organizațiile mișcării Tineretului socialist au avut loc discuții însuflețite asupra ideilor

și conținutului acestui eveniment și asupra falimentarelor acțiuni „antifestival”. Numeroase contradicții au apărut cu acest prilej între mai mulți conducători și membrii acestei organizații. Aceia care au asistat la festival sau care cel puțin au văzut câteva din spectacolele sale au altă părere decât persoanele ce s-au opus pur și simplu cu încăpăținare festivalului. În această privință, numeroase discuții și conversații lămuritoare s-au purtat în ultima perioadă în uzine, în școli și pe terenurile sportive de către membrii și conducătorii Tineretului Liber Austriac, care au sprijinit festivalul cu toate forțele lor. Din aceste discuții reiese că majoritatea tinerilor austrieci a fost entuziasmată de acest eveniment.

Amintirea celui de-al VII-lea Festival este păstrată vie sub forme diferite de tineret și poporul austriac. Imediat ce festivalul a luat sfârșit, după ce delegații s-au întors în țările lor, participanții austrieci la festival au organizat în diferite districte și orașe expoziții cuprinzând cadourile pe care membrii delegației austriece le-au primit la festival de la prietenii lor străini. Multe persoane, bărbați, femei și tineri, au vizitat aceste expoziții pentru a admira darurile primite din diferite țări; ei își manifestau satisfacția față de legăturile prietenești pe care tineretul le-a realizat la festival cu tineretul din diferite țări. Cu prilejul marii serbări populare organizate de curând, ca în fiecare an, de către ziarul austriac „Die Volksstimme”, tineretul a prezentat o expoziție de fotografii interesante despre festival. Tineretul Liber Austriac (F.Ö.J.) a editat după festival o gazetă de perete pe care a difuzat-o în nouă departamente federale, în Viena, Salzburg, Innsbruck, Bregenz etc. Este interesant de menționat că un schimb de corespondență foarte larg are loc între tinerii austrieci și tinerii din alte țări. Au fost legate prietenii puternice, trainice. Pentru prima oară s-a turnat în Austria un film în culori despre festival, care rulează cu mare succes în fața muncitorilor, funcționarilor și tinerilor. Tineretul Liber Austriac organizează conferințe cu proiecții de diapozitive pentru tineret. La începutul lunii octombrie, F.Ö.J. a publicat „Scrisoarea deschisă a unui tânăr socialist”, al cărei scop principal este să continue discuția asupra festivalului, asupra atitudinii conducerii Tineretului Socialist Austriac față de festival și să le facă cunoscute conducătorilor și membrilor acestei organizații adevăratele fapte în legătură cu acest eveniment.

Luni 21 septembrie, tineretul vienez a organizat pe Dunăre o călătorie cu vaporul denumită „Întâlnirea participanților la festival”. Sute de foști delegați și colaboratori ai festivalului s-au adunat pe cel mai mare vapor austriac de pe Dunăre „Stadt Passau”, pentru a petrece împreună câteva ore dedicate frumoaselor amintiri și schimburilor de idei. În lunile viitoare, în toate orașele mari din Austria vor avea loc baluri și întâlniri ale tineretului sub semnul ultimului festival; vor participa la aceste activități tineri aparținând organizațiilor celor mai diferite.

În cadrul uniunilor sportive care au contri-

buit în mod activ la competiții sau la organizarea lor, se vorbește mereu despre frumoasele zile ale competițiilor sportive ale festivalului. Multe dintre aceste uniuni au precizat, de acord cu uniunile și echipele străine, datele unor noi competiții prietenești; iată că și în domeniul sportului contactele din timpul festivalului continuă și se largesc.

Fără nici o îndoială, Festivalul de la Viena va influența în mod favorabil încă mult timp activitatea tineretului din Austria și va contribui la realizarea unor noi legături prietenești între tinerii de diferite tendințe.

KURT CASTKA

În Anglia, la primăvară

Încă un festival mondial al tineretului care începe să aparțină trecutului; încă un festival reușit nu numai pentru că a făcut ca miile de tineri participanți să fie fericiți în timpul desfășurării lui, ci și în sensul perspectivei date aspirațiilor și sarcinilor de viitor ale acestei mărețe manifestări.

În memoria aceluia care au asistat la acest

Tânărul actor și cântăreț de cîntece populare Roy Guest ne spune și el părerea:

„A fost într-adevăr o experiență încurajatoare că am putut cînta la festival. Publicul s-a dovedit cunoscător al muzicii populare bune. Cînd iubești propriile tale cîntece, te interesează foarte mult cîntecele celorlalte popoare. Să cînt cîntece populare este pentru mine un act de participare, de comunitate sufletească. Micile întîlniri din diferitele colțuri din Messegelände nu erau mai puțin importante decît concertele, căci, după părerea mea, să cînti neprevăzut, fără formalități, este sarcina cea mai pasionantă și mai creatoare. Eram împreună pentru a face schimb cu cîntecele noastre, pentru a le învăța unii de la alții. Muzica populară poate trece multe bariere. Îmi plăceau la festival îndeosebi cîntecele care tratează evenimente din actualitate.

Este, desigur, sarcina cîntărețului de melodii populare să comenteze subiecte din actualitate, să cînte cîntece de dragoste, de luptă, dar cel mai important este ca el să fie întotdeauna

eveniment de mare însemnătate, amintirile sînt de neuitat. Festivalul continuă să trăiască, imaginile lui sînt mereu proaspete și vii în inimile participanților. Am cerut cîtorva din delegații englezi să ne împărtășească impresiile din timpul șederii lor la Viena.

Selwyn Davies, în vîrstă de 24 de ani, miner, reprezentant al Comitetului consultativ al tineretului din sudul Țării Galilor (organism al Federației minerilor), ne-a declarat:

„Una dintre amintirile cele mai impresiionante este legată de manifestația păcii și prieteniei. Ne-am adunat în diferite puncte ale orașului și am mers în marea piață unde a avut loc adunarea. Pe traseu am fost primiți cu un entuziasm de neuitat. Pe parcurs zeci de mii de austrieci ne aclamau și ne salutau cu cuvintele «Pace și prietenie».

conștient de faptul că muzica poate apropia oamenii”.

John Player, un tânăr din orașul Coventry, oraș care a suferit atît de mult în timpul ultimului război, ne-a făcut cunoscută părerea colectivă a tuturor locuitorilor din localitatea sa care au participat la festival.

„Festivalul de la Viena constituie o contribuție de mare valoare pentru viitorul omenirii, căci a fost un loc și un prilej de întîlnire pentru tinerii din cele cinci continente.

Participanții din Coventry la festival știu că fără o înțelegere reciprocă și apropiere între popoare nu va exista nici un fel de viitor asigurat. Or, festivalul a ajutat, fără îndoială, la crearea acestei apropieri prin contactele personale care au fost realizate.

Întorși la Coventry, delegații își vor aminti totdeauna cu plăcere evenimentele la care au avut prilejul să participe”.

Da, amintirea și spiritul festivalului sînt încă vii. Ele trăiesc în Anglia, și tinerii nu vor permite ca ele să fie umbrite.

În anul viitor, în 1960, va avea loc un alt mare festival. De această dată va fi vorba de un festival național englez la care vor participa toți aceia care au fost la Viena, precum și numeroși prieteni care vor asista pentru prima oară la un festival adevărat dedicat păcii și prieteniei.

Bineînțeles vor fi invitate și delegații din alte țări la această manifestație care va avea loc probabil la primăvară. Locul festivalului nu este încă definitiv fixat. Dar ce importanță are? În orice parte ar fi, festivalul tineretului iubitor de pace va căpăta pretutindeni aceeași atmosferă de prietenie și de fericire.

Conștiința realităților

Ca pretutindeni în lume, și în R.F.G. festivalul îi preocupă pe foarte mulți tineri, ca și pe mii de participanți la festival. Examinînd presa de tineret din țara noastră, chiar și aceia care pînă în prezent nu cunoșteau decît puține lucruri despre festival trebuie să ajungă la concluzia că festivalul a fost de fapt un mare eveniment în mișcarea internațională de tineret. În majoritatea publicațiilor au apărut relatări ample, comentarii și aprecieri în legătură cu acest subiect. Este adevărat, aceste articole denotă adeseori o anumită lipsă de obiectivitate și de simț al dreptății, dar există foarte multe atitudini cinste și interesante. Din aceste ziare și reviste reiese clar că în conducerile tuturor organizațiilor de tineret importante din R.F.G. au loc discuții însuflețite în jurul festivalului.

Astfel, de exemplu, Lorenz Knorr, secretarul Uniunii „Șoimilor“ (Tineretul Socialist din Germania occidentală), scrie în ziarul „Junge Gemeinschaft“ („Tînăra comunitate“), organul uniunii, următoarele: „Pretinsele contraacțiuni au avut puține succese. Ele nu au putut reuși căci erau inspirate de ură și nu de judecarea obiectivă și înțelegătoare a situației“.

În același ziar, Heinz Beinert a scris: „Fără îndoială, aceasta (întîlnirea celor 18.000 de tineri din toate colțurile lumii — n.n.) este o contribuție de seamă la apărarea păcii și la întărirea prieteniei între popoare. Acești 18.000 de tineri au vorbit împreună, și-au făcut cunoscute problemele lor în mod reciproc și au avut posibilitatea să-și revizuiască prejudecățile și concepțiile superficiale“.

Putem deci constata că mulți dintre aceia care n-au participat oficial la festival și care, în unele cazuri, au lucrat împotriva acestui eveniment confirmă ceea ce organizatorii festivalului subliniau de la început: a fost o întîlnire măreață și într-adevăr universală a tineretului, cea mai mare întîlnire între tinerii din Occident și din Răsărit, o bună posibilitate de a stabili contacte multiple, o contribuție importantă la apărarea păcii.

HERBERT KRUGER
Düsseldorf
(Republica Federală Germană)

Tineri
spanioli
arestați

In ultimele luni, în Spania au fost arestați numeroși tineri. Reproducem astăzi un articol din „Universitat“, publicația studenților din Barcelona, intitulat „Trebuie să intensificăm activitatea în favoarea eliberării ultimilor arestați și pentru amnistie“.

Arestarea prietenilor noștri Maria Rosa Borrás și Helios Babiano ne pune în fața unei realități dureroase. Este vorba despre cruzimea cu care se practică arestările „politice“, despre caracterul inuman al interogatoriilor poliției și despre procedeele juridice arbitrare și nedrepte. Avem aci întreaga gamă a felului în care acționează un sistem ce se pretinde „slujitor și apărător al valorilor spirituale ale civilizației occidentale“.

Doi studenți pot fi arestați în plină stradă sub pretextul unei bănuieli oarecare. Imediat ei sînt duși la direcția poliției, unde sînt supuși la torturi în timpul unui interogatoriu în care deținutul nu este tratat nici măcar ca un adversar; el e un simplu obiect cu care trebuie să se obțină un rezultat: denunțarea, menită să satisfacă interesele represiunii. Nu există logică după cum nu există nici etică; bătăile cele mai brutale se îmbină cu atitudinea cea mai ipocrită.

Procedura juridică nu este mai puțin absurdă. Dosarul celor doi studenți este alăturat din motive foarte neclare, dosarelor celorlalți muncitori arestați pentru că au cerut o creștere a salariilor, au deschis o colectă pentru a-și ajuta tovarășii sau au propagat ideea grevei naționale etc. Totul este trimis la Auditora de Guerra al regiunii militare, cu scopul de a fi judecat de un consiliu de război. Dar, pentru că într-un asemenea caz acest organism n-a vrut să-și asume vreo răspundere, găsind că învinuirile nu sînt prea clare, cazul a fost trecut unui judecător civil care nici el nu vrea să-l rezolve. În acest fel, după ce a trecut dintr-o mină în alta, dosarul va ajunge la Tribunalul special împotriva activităților extremiste de la Madrid, al cărui șef e colonelul de tristă aducere aminte Eymar, care se pare că este singurul ce acceptă în Spania astfel de afaceri murdare. Acesta trece instrucția comandantului-auditor din Barcelona, M. Avalos Iatá cum fapte care în nici o altă țară nu constituie un delict sînt aduse în Spania în fața unui consiliu de război.

Acestea sînt singurele mijloace de apărare de care dispune franchismul la ora actuală deși știe că opinia publică este împotriva represiunii violente și a barbariei juridice. S-au ridicat numeroase glasuri care spun că a sosit timpul reconcilierii naționale, că după 20 de ani situația actuală nu mai are nici o justificare. Oamenii cei mai conștienți din țară au cerut amnistie totală pentru arestații și exilații politici, dar regimul se face că nu aude. Îi place să nu țină seamă de opinia publică, căci dacă ar face acest lucru, nu ar mai exista. Oamenii regimului se găsesc într-o astfel de situație încît ei nu doresc altceva decît să păstreze asupra acestor cazuri o tăcere deplină.

Dar opinia pe care ei nu vor s-o ia în considerație poate, pusă în acțiune, să ajungă la rezultate pozitive. Noi înșine am văzut cum, prin protestele noastre, prin grupurile care s-au dus la direcția poliției, prin presiunea studenților și a profesorilor, a fost posibil să se oprească loviturile poliției și cum cererile pentru interzicerea proceselor militare au fost eficace la început. Cererile pentru libertatea deținuților, pentru un tratament juridic mai just, pentru amnistia generală nu trebuie să înceteze, ci, dimpotrivă, să continue.

În semn de solidaritate cu prietenii deținuți și cu toți arestații politici, scrieți scrisori și proteste colective cerînd ca problema să treacă în competența justiției civile, ca deținuții să fie eliberați, cereți amnistie generală pentru toți deținuții politici.

Scrieți îndeosebi la următoarele adrese:

- Colonel Eymar, Tribunal Especial, Calle del Reloj, Madrid.
- Capitan general de la IV-e Region Militar, Barcelona.
- Commandante Avalos, Auditora de Guerra, Barcelona.

Festivalul înseamnă cunoașterea reciprocă

ALBERTO

unul dintre tinerii care au văzut
cel de-al VII-lea Festival

În 1957, revista noastră a publicat un articol intitulat „Visul lui Alberto, unul din cei care nu vor vedea cel de-al VI-lea Festival”, scris de un tânăr spaniol care, în ciuda dorinței lui fierbinți de a participa la Festivalul de la Moscova, nu a avut această posibilitate. Mai târziu, din Maroc de această dată, același tânăr a avut bucuria de a participa la Festivalul de la Viena. La întoarcerea în țara sa, a scris pentru „Tineretul lumii” impresiile lui despre marea întâlnire a tineretului sub titlul: „Alberto, unul din tinerii care au văzut cel de-al VII-lea Festival”. Publicăm mai jos articolul lui.

Delegația noastră spaniolă a participat la festival nu numai fără sprijinul vreunei organizații oficiale, ci, dimpotrivă, sub amenințarea cu reprimarea din partea actualului regim polițist din Spania. Grupul nostru era format din tineri veniți din Peninsula Iberică, studenți, muncitori, țărani. Printre noi se aflau tineri care sufereau amarnic pentru că tatăl sau soțul, sau fratele fiecăruia din ei erau închiși, unii de mai mult de 16 ani, amenințați permanent cu torturi de neînchipuit.

Ajunși la Messegelände, în minunatul Prater, reședința majorității delegațiilor la

cel de-al VII-lea Festival, am fost primiți într-o atmosferă cordială. Este greu de descris în câteva fraze o astfel de atmosferă de sinceră simpatie, și o simplă părere de ansamblu ar trebui să se oprească la descrierea numeroaselor grupuri de tineri uniți printr-un limbaj prietenesc; era o prietenie adevărată care, sub cerul Vienei, sfărâma orice barieră.

După ce, din primul moment, am fost cuprinși de această atmosferă prietenească, după ce am făcut primele schimburi de mici cadouri, ne-am angajat în „bătălia surisului” cu prilejul defilării de deschidere de pe stadionul Vienei. Festivalul începea minunat; populația vieneză înțelegea dorința de pace și prietenie a celor 18.000 de tineri reprezentând de fapt întreaga suprafață a globului. Noi, tinerii veniți din Spania, nu puteam dinainte să ne imaginăm întregul răsunset, toată puterea conținutului festivalului. El era acum pentru noi o poartă deschisă spre înțelegere reciprocă, fără nici un fel de discriminare; am avut prilejul să facem schimb de păreri cu tineri din țări necunoscute și calomniate în mod oficial în țara noastră; am aflat succesele și aspirațiile lor în diverse domenii ale culturii, tehnicii etc. De altfel, am asistat la spectacolele de neuitat prezentate de diferite ansambluri coregrafice, ca Baletul din Leningrad și Opera din Pekin, celebre în lumea întreagă. Și pe deasupra tuturor aspectelor festivalului (concerte, seminarii, întreceri sportive, conferințe, filme etc.) exista o atmosferă de simpatie care contribuia la crearea celei mai bune înțelegeri între toți participanții.

La Viena am învățat să cunoaștem, în expresia ei cea mai justă, semnificația acestor două cuvinte: pace și prietenie. Dacă este adevărat că contactele cu tinerii din țările eliberate de curind de sub colonialism au fost foarte rodnice, tot atât de puternice au fost sentimentele de solidaritate față de tinerii algerieni sau față de noi, spaniolii. Succesul total al festivalului, deja vizibil din prima zi, a fost consacrat definitiv în ziua închiderii. În fața unei mulțimi uriașe, în majoritate formată din austrieci, a fost adus drapelul festivalului; în timp ce el cobora, în noi creștea prin contrast, o dată cu emoția momentului, încrederea totală în succesul nostru. Miinile noastre, care ne fuseseră strânse cu căldură de către atîția tineri de mii de ori, au strîns din nou toate miinile prietenești ce ni se întindeau, cu un amestec de bucurie nestăvilită și de melancolie totodată, în fața apropiatei despărțiri.

Festivalul nu a fost numai un ansamblu de evenimente educative sau muzicale; el a permis contacte și discuții pe tot felul de teme. Așa cum tinerii metalurgiști își aveau seminariile și întîlnirile lor comune, cum tinerele fete discutau împreună și participau la prezentările de modă etc., delegațiile organizau întîlniri între ele cu aceeași dorință de a examina problemele lor comune.

Se cuvine să facem, de asemenea, elogiul eforturilor depuse de Comitetul internațional de pregătire, care în orice clipă a știut să rezolve în modul cel mai convenabil fiecare dintre problemele neprevăzute care au apărut.

La întoarcerea în orașele noastre, eram așteptați cu nerăbdare, eram îmbrățișați cu o căldură care arăta mulțumirea anticipată pentru impresiile pe care urma să le povestim. Le-am dăruit insigne, baticuri, cărți, mici amintiri de la festival care îi vor uni tot mai strîns pe fiecare de marșea întîlnire a tineretului lumii. Toți au admirat micile insigne de metal cromat, colecțiile de vederi din Moscova, cadourile unui prieten sovietic etc. Povestindu-le ceea ce noi am trăit, am zărit în ochii lor lumini vesele. De ce să nu ne imaginăm că vom putea participa cu toții la viitorul festival? În așteptarea acestui mare eveniment, vă rugăm să primiți voi toți, prietenii noștri, un salut călduros și urarea: „Pentru totdeauna prietenii” de la frații voștri spanioli, a căror dorință de pace și prietenie a fost dovedită la Viena pe plan internațional.

ALBERTO
Spania, septembrie 1959

CHINA POPULARA

de LIU HSI-YUAN,
președintele Federației Tineretului
Democrat din întreaga China

La 1 octombrie, Republica Populară Chineză a împlinit 10 ani de la proclamarea sa. Tineretul și întregul popor chinez au sărbătorit această zi glorioasă cu un entuziasm fără seamăn.

Acești zece ani ai Chinei noi au fost plini de succese mărețe. În această perioadă, poporul chinez, condus de Partidul Comunist Chinez și de președintele său, Mao Tze-dun, marele conducător al tuturor popoarelor din China, după ce a desăvârșit revoluția burghezo-democratică, a trecut la transformarea socialistă a agriculturii, a industriei manufacturiere, a industriei și comerțului capitalist, paralel cu victoria revoluției socialiste pe frontul politic și ideologic. În același timp a fost realizată o construcție economică planificată de mare amploare. În 1957, primul plan cincinal a fost depășit, ceea ce a creat bazele și condițiile prealabile pentru o industrializare socialistă a țării noastre. Pe această bază, în 1958 a început un mare salt înainte în construcția economică, în primul an al celui de-al 2-lea plan cincinal al Chinei.

O transformare impunătoare

Economia noastră a înaintat într-un ritm vertiginos. În perioada 1949—1958, producția de oțel a crescut de la 158.000 la 8.000.000 de tone (fără a socoti cele 3.080.000 de tone produse prin mijloace locale pentru a acoperi nevoile vaselor regiunii agricole), producția cărbunelui — de la 32.430.000 de tone la 270.000.000, a cerealelor — de la 108.100.000 la 250.000.000 de tone, a bumbacului — de la 444.500 de tone la 2.100.000, a produselor din bumbac — de la 1,85 miliarde de metri la 5,7 miliarde de metri. În 1959, producția noastră de oțel a continuat să crească și va atinge 12.000.000 de tone, cea de cărbune — 335.000.000, cea de cereale — 275.000.000 și cea a bumbacului — 2.310.000 de tone. Au apărut ramuri noi ale industriei care nu existau în trecut în China, ca fabricarea de instalații metalurgice, instalații miniere, centrale electrice, avioane, automobile, noi sorturi de mașini și utilaje, aliaje de oțel

de înaltă calitate, însemnate metale neferoase.

86.000.000 de elevi în școlile primare

Un progres grandios a fost realizat în domeniul culturii și învățămîntului. Vechea moștenire a situației noastre culturale înapoiate este pe cale de a fi lichidată pas cu pas. Numărul școlilor superioare a crescut de la 117.000, în 1949, la 660.000 în 1958; numărul elevilor din școlile secundare — de la 1.270.000 la 12.000.000; cel al școlilor primare — de la 24.000.000 la 86.000.000. Învățămîntul primar este în fond generalizat: 85% din toți copiii de vîrstă școlară frecventează școlile. În timpul primului plan cincinal, 24.000.000 de bărbați și femei au fost alfabetizați și alți 60.000.000 au participat la campania de luptă împotriva necunoașterii literelor. În domeniul științei și culturii, am creat o vastă academie de științe, precum și institute de cercetare științifică locale. Am construit un reactor nuclear experimental, precum și un ciclotron și am produs prima noastră mașină de calculat universală de mare viteză.

În ritm necunoscut

Trebuie să constatăm că rapiditatea progresului nostru economic este nu numai fără precedent în istoria Chinei, ci de neînchipuit în orice țară capitalistă. În termen de numai doi ani, China a mărit producția de oțel de la 5.350.000 de tone la 12.000.000 de tone, creșterea medie fiind de 50% pe an. Anglia, dimpotrivă, a avut nevoie de 33 de ani pentru a-și mări producția sa de la 5.100.000 de tone la 11.970.000 de tone, cu o creștere anuală medie de numai 2,6%. În S.U.A. a fost nevoie de 9 ani, în Germania occidentală — de 10 ani, în Japonia — de 21 de ani și în Franța — de 32 de ani pentru a atinge rezultatul realizat de noi în doi ani. În ceea ce privește cărbunele, China a mărit extracția de la 130.000.000 la 270.000.000 de tone numai în cursul anului 1958. Anglia și-a mărit producția sa în 34 de ani de la 129.000.000 de tone la 270.000.000 de tone. Toate acestea dovedesc în mod

categoric vitalitatea și incomparabila superioritate a sistemului nostru socialist.

Rolul comunelor populare

Comunele populare, această nouă formă de organizare socială, au jucat un rol extrem de important în dezvoltarea accelerată a forțelor de producție sociale din China. Ele constituie unitățile de bază ale societății noastre. De mare amploare, ele reunesc industria, agricultura, comerțul, educația și apărarea și reprezintă o încheiere a organelor guvernamentale și a organelor administrative locale. Crearea comunelor populare, realizate pînă acum la sate, se datorește extinderii și dezvoltării proprietății colective asupra mijloacelor de producție. În afară de aceasta, proprietatea colectivă la nivelul comunelor conține deja anumite

elemente de proprietate a întregului popor.

Comunele create au dat un elan puternic mișcării noastre, a „saltului înainte”. În acest an, noi am făcut apel la forța comunelor populare pentru a desfășura o bătălie victorioasă împotriva inundațiilor și a secetei și pentru a asigura recolte record pe teritorii vaste. Dar comunele populare au contribuit și la succesele industriei. Într-un termen de numai șase luni, ele au organizat mai mult de 86.000 de ateliere și fabrici în toată țara pentru producerea și repararea uneltelor agricole. Într-un cuvînt, comuna populară este o mare cucerire a poporului chinez.

„Mersul cu amîndouă picioarele”

Conducerea fermă a Partidului Comunist Chinez și a președinte-

Pregătind plecarea într-o cursă lungă

O vedere a oțelăriilor din Anșan, care sînt o mărturie a saltului Chinei noi

lui Mao Tze-dun reprezintă factorul hotărîtor al progresului vertiginos al construcției noastre socialiste. Linia generală formulată de partidul comunist, a face eforturi, a-și propune scopuri înalte și a cîștiga succese tot mai mari, mai repede, a lucra mai bine și mai economic, politică ce poate fi rezumată în lozincă „mersul pe două picioare”, adică dezvoltarea simultană a agriculturii și industriei, a industriei grele și a industriei ușoare, cu prioritate a primei, dezvoltarea simultană a ramurilor industriei naționale și locale, a întreprinderilor mari, mijlocii și mici, folosirea concomitentă a unor metode de producție moderne și indigene, — iată principiile după care s-au desfășurat inițiativa creatoare și capacitățile fără asemănare ale maselor. Da, o astfel de forță va fi suficientă „pentru a muta munții din loc și a aduce fluviile în albiile noi”.

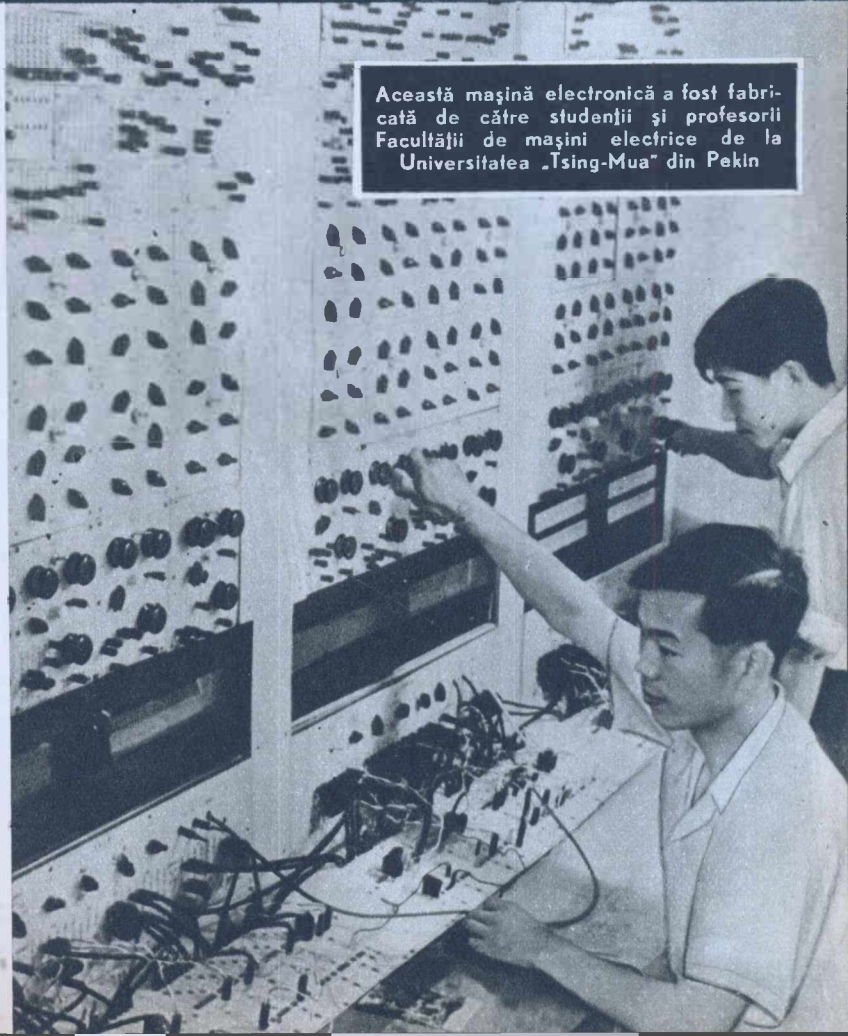
„Să ajungem din urmă Anglia în 15 ani”

În îndeplinirea acestei sarcini mărețe, construirea socialismului, ne bucurăm de ajutorul dezinteresat al întregului lagăr socia-

list, în frunte cu Uniunea Sovietică, precum și de sprijinul călduros al tuturor partizanilor păcii, vîrstnici și tineri din întreaga lume. Realizările noastre nu pot fi separate de această simpatie și de acest sprijin.

În luna august, cea de-a 8-a ședință plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez a publicat un apel de luptă către întregul popor prin care-l cheamă ca în cursul acestui an, adică cu trei ani înainte de termen, să fie atinse principalele obiective ale celui de-al 2-lea plan cincinal și să se realizeze în principiu în termen de zece ani lozincă: „Să ajungem și să depășim Anglia în 15 ani în producția principalelor ramuri ale industriei”. Apelul a fost primit cu entuziasm de întregul popor, ceea ce a avut drept rezultat un nou avînt în producție și în construcție. Tineretul Chinei se găsește peste tot în primele rînduri ale construcțiilor socialismului. Drept răspuns la această chemare a Partidului Comunist Chinez, el depune toate eforturile pentru îndeplinirea și depășirea prevederilor planului de producție din acest an.

Această mașină electronică a fost fabricată de către studenții și profesorii Facultății de mașini electrice de la Universitatea „Tsing-Mua” din Pekin

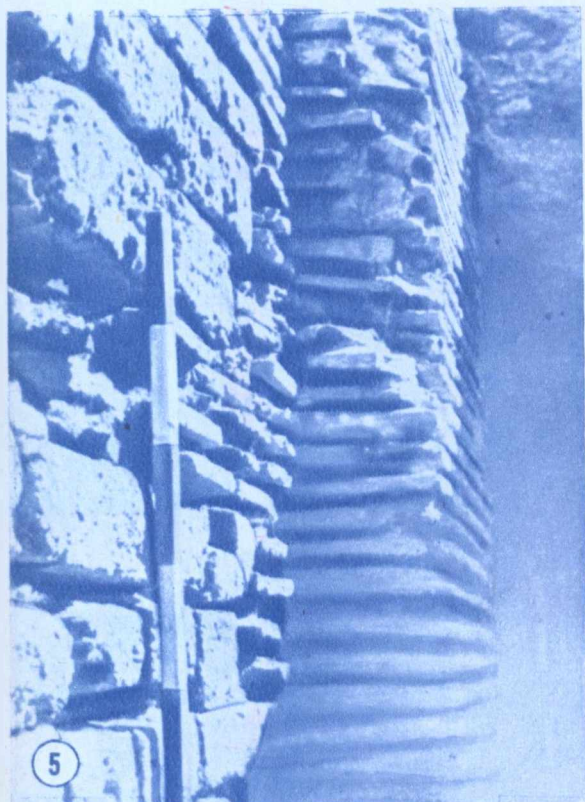

1

2

5

Maill DESCOPERIRI ARHEOLOGICE *de la* CONSTANTA

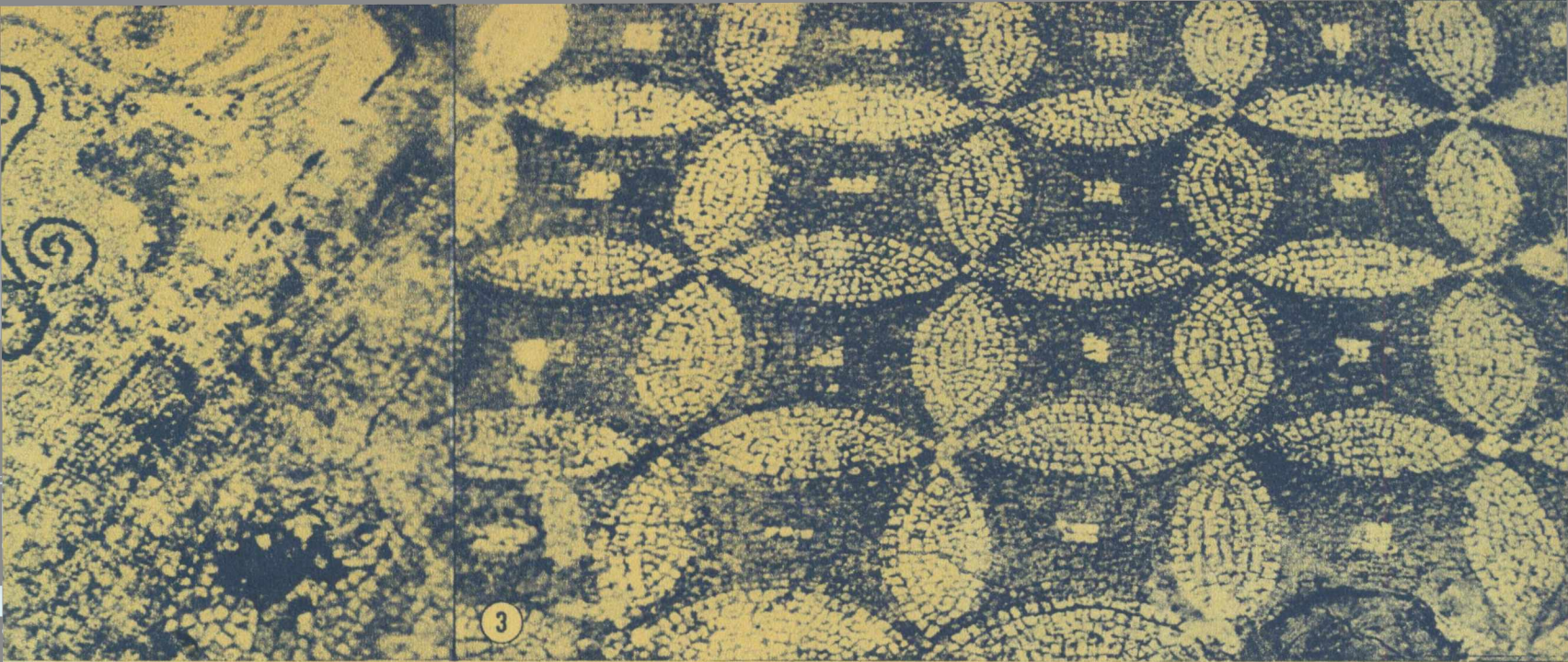
Descoperirile făcute în ultimii ani în regiunea Constanța nu se datorează unei simple întâmplări. Tot ceea ce s-a realizat prin săpăturile de la Histria și Mangalia, Capidava și Cernavodă, de la Hamangia și Constanța, pentru a nu aminti decât pe cele mai însemnate, se datorește cercetărilor ample și cuprinzătoare ale trecutului mai îndepărtat sau mai apropiat al poporului nostru efectuate de arheologi cu sprijinul organelor de stat, sub îndrumarea permanentă a Partidului Muncitoresc Român. Echipele noastre de arheologi au obținut rezultate însemnate

în activitatea lor de cercetare și prelucrare. Ceea ce s-a descoperit însă de curând la Constanța, unde au apărut ruinele impozante ale unui imens edificiu datînd din epoca romană, întrece cu mult rezultatele obținute pînă în prezent. Cu ajutorul Comitetului regional al P.M.R. și al Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Constanța, au fost obținute încă din primul moment mijloacele necesare primelor investigații științifice și primelor măsuri de protecție, pentru cunoașterea și păstrarea acestui însemnat monument. Colectivul de ar-

heologi al Muzeului regional Constanța, muzeu întemeiat acum doi ani, a dat și cu acest prilej dovadă de pricepere și stăruință. Recent s-a ținut la Constanța o sesiune științifică, la care au participat numeroși specialiști ai Institutului de arheologie din București și ai Muzeului regional Constanța, academicieni, profesori universitari și alți cercetători. Din discuțiile care s-au desfășurat la fața locului se pot desprinde următoarele concluzii: Monumentul descoperit recent cu prilejul lucrărilor de fundație a unui bloc de locuințe în apropiere de piața Ovidiu are,

înainte de toate, proporții cu totul excepționale. Într-adevăr, numai porțiunea descoperită pînă acum se întinde pe o lungime de peste 40 m. Sondaje executate în dreapta și stînga acestui zid dovedesc că el era încă și mai mare. Terenul pe care a fost construit constituia faleza vechiului port al orașului Tomis. Această faleză era sistematizată în terasă iar acest zid corespundea unui dublu scop: acela de a sprijini terasa superioară, precum și de a închide înspre nord terasa inferioară amenajată atît de ingenios prin construirea acestui mare edificiu de caracter public.

Înălțimea a acestui monument zintă în raport cu mentelilor, acest loc, acest mare grijă de piatră, tri de peste căror rost dublu: acețtența zidului rasei superioare și evputeau acop. Porțiune riorul acest podobită cu

Acad. EM.
CONDURACHI
directorul Institutului de
arheologie al Academiei
R.P.R.

1-4. Fragmente
din mozaicul des-
coperit la Constanța

5. Zidul a cărui
înălțime este în une-
le locuri de 5 m

ă azi
locuri
repre-
ate în
nonu-
oc în
it cu
gulate
pilaș-
dă, al
ă fie
rezis-
a te-
de a
care
ul.
irte-
e îm-
zaic,

executat cu mare grijă și cu o mare bogăție de elemente decorative. Pe o suprafață de cel puțin 600 m² se întinde astfel, ca un covor multicolor, acest mozaic, care, prin dimensiunile și grija execuției sale, poate fi pus alături de cele mai importante mozaicuri romane din lume. Registre paralele de motive geometrice dispuse în formă de șah, dinți de lup alternează cu ghirlande stilizate de iederă și cu entrelacuri. În centrul acestui covor multicolor, un cerc împodobit cu vase grecești cu toarte înalte — așa-numitul cantharos — pe care se odihnesc două porumbețe.

Probleme importante, de caracter istoric și artistic, stau astăzi în fața noastră, atât cu privire la funcțiunea și dimensiunile exacte ale acestui monument, cât și cu privire la data construcției și a semnificației sale istorice. Un lucru însă apare de pe acum limpede: monumentul descoperit de curând la Constanța întrece prin proporțiile sale și grija cu care a fost executat toate monumentele antice din această parte a lumii romane. Pereții îmbrăcați cu plăci de marmură fină, din care s-au descoperit numeroase fragmente, mozaicul atât de variat și de amplu,

toate dovedesc că avem de-a face cu un mare edificiu din epoca imperială romană destinat să înfrumusețeze portul orașului Tomis, la acea dată metropola tuturor orașelor grecești de pe țărmul de apus al Mării Negre. E posibil ca sala cea mare, decorată cu mozaic, să fi constituit o sală principală de recepție a unor băi publice. Cât privește data aproximativă a acestui impozant monument, majoritatea specialiștilor înclină spre începutul secolului al IV-lea e.n., când Dobrogea cunoaște, în vremea lui Constantin cel Mare, o nouă perioadă de înflorire, iar orașul

Tomis devenise capitala noii provincii a Sciției Minore.

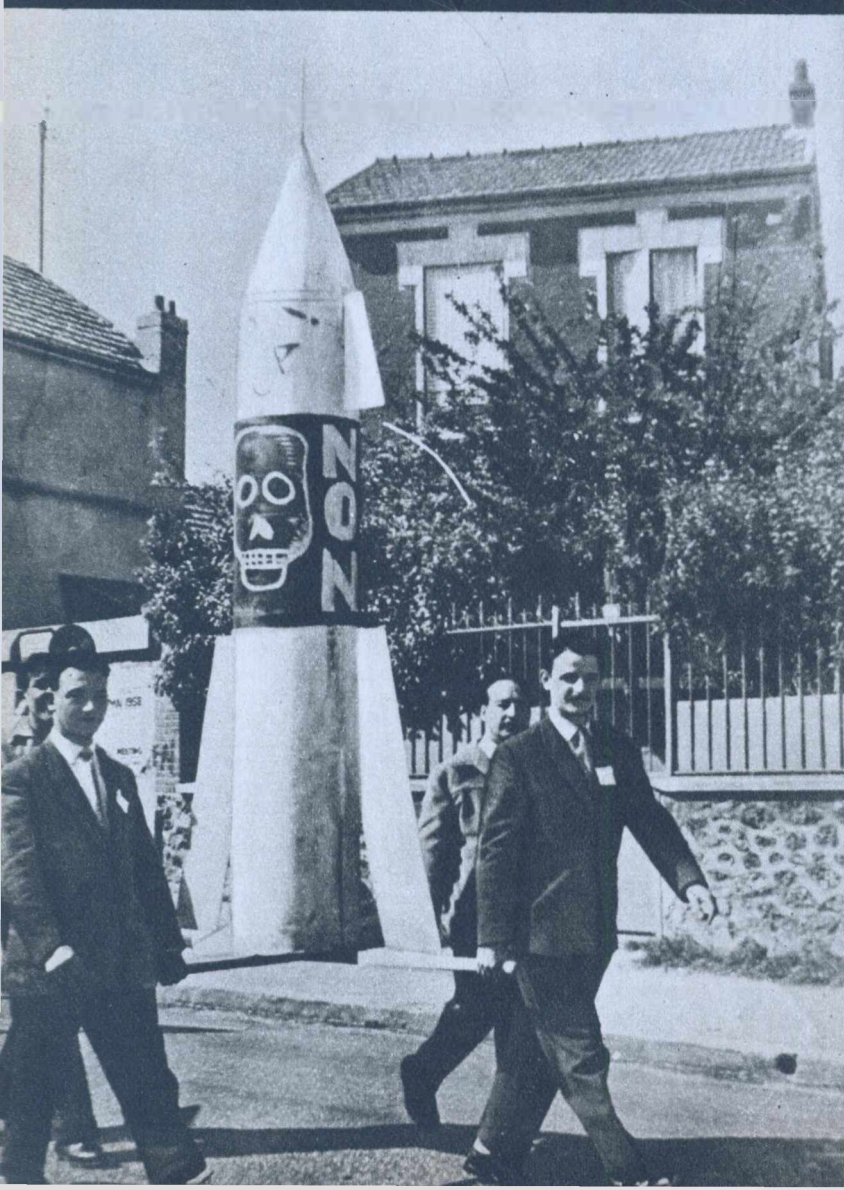
Datorită măsurilor luate de conducerea Muzeului regional Constanța, cu sprijinul neprecupețit al comitetului regional al P.M.R. și al sfatului popular orașenesc, monumentul descoperit la Constanța va fi cercetat în continuare. Arhitecți urbanști și ingineri se gîndesc încă de pe acum la o soluție care să pună pe de o parte la adăpost această însemnată descoperire, pe de altă parte să pună în valoare, pentru toți oamenii muncii, acest monument, cu care țara noastră se poate mîndri.

CONTINGENTUL

22

SPUNE:

NU

Viața contingentului 22 în Germania federală este amenințată din nou de semnele războiului, de sunetele aspre ale alămurilor militare, de zgomotele asurzitoare ale bateriilor de artilerie.

Cînd s-au născut cei din contingentul 22 și apoi, în timpul copilăriei lor, Germania învinsă în primul război suferea, era înfometată și lipsită de orice speranță.

Cînd au împlinit 11 ani, zgomotul coloanelor fasciste acoperea larva claselor în care învățau.

Cînd au împlinit 17 ani, în 1939, tinerii din contingentul 22 cîntau și ei cîntecele pline de ură și mărșăluiau înscriși din oficiu în rândurile organizației „Hitlerjugend”.

Cînd au împlinit 19 ani, în 1941, bărbații din contingentul 22 au devenit la rîndul lor soldați și povestea lor este aceeași cu a multor militari nemți participanți la cel de-al doilea război mondial. Au cunoscut luptele, Stalingradul, retragerea, moartea.

Astăzi, supraviețuitorii contingentului 22 au 37 de ani. Au trebuit să ia de la capăt viața, atît de grea pentru ei. Abia acum au putut să învețe o meserie care să nu fie meseria morții. Abia acum au avut posibilitatea să studieze și altceva în afara armelor. Abia acum și-au creat un cămin care să le înlocuiască cazarma. Speranțele din tinerețe au putut să le realizeze abia cînd tîmplele le-au albit; au suferit și au trăit prea multe.

Or, după începerea reînarmării în Germania occidentală, bărbații din contingentul 22 sînt plini de indignare și de revoltă. Ministrul de Război, Strauss, a hotărît să-i recheme sub arme și să-i instruiască cu „armele cele mai moderne”, armele atomice. Ministrul a luat această hotărîre pe baza experienței lor, căci ei au o pregătire militară, sînt subofițeri sau ofițeri. Este denumită „competență” ceea ce ei urăsc, ceea ce le-a adus nenorocire.

În Republica federală există circa 320.000 de bărbați din contingentul 22; 48% sînt mari mutilați. Alfred Toma din München, căutîndu-și colegii de contingent, nu a găsit decît 16 din 24. Ceilalți au murit. Dintre cei care au scăpat din război, toți au fost răniți o dată sau de mai multe ori; unii au fost mutilați.

Bărbații din contingentul 22 protestează. Pretutindeni, în marile orașe, ca și la sate, s-au creat comitete împotriva remilitarizării. Acești oameni se preocupă nu numai de soarta lor, de cea a familiilor lor, de munca lor, ci de soarta întregului popor. Ne putem imagina cu ce însuflețire au primit ei propunerile de dezarmare făcute de Uniunea Sovietică. Dezarmarea pentru ei înseamnă înainte de toate anularea concentrării contingentului lor.

Ei nu sînt singuri în această luptă. În special tinerii se ridică împotriva militarismului și fascismului. Cu prilejul Congresului studentesc împotriva înarmării atomice care a avut loc în ianuarie în Berlinul occidental, cu prilejul Congresului Uniunii studenților socialiști germani și al altor organizații de tineret la Frankfurt pe Main, la Conferința federală a tineretului din sindicate de la Kassel, din luna mai, cu prilejul manifestației tinerilor mineri pentru un tratat de pace și condiții mai bune de viață, în iulie, la Bochum, și cu multe alte prilejuri, tinerii și-au exprimat voința lor fermă de a nu se lăsa sacrificați, așa cum au făcut cei vîrstnici. Pentru aceasta, ei nu se lasă înșelați de marșurile pline de ură ale noului Wehrmacht, ci aspiră la înțelegere reciprocă între germani, la prietenie între popoare și la apărarea păcii.

Unele acțiuni dintre multe altele

20 august: Mai mult de 300 de bărbați din contingentul 22, prin fluierături și proteste, au făcut să eșueze încercarea ministrului Lücke, din guvernul de la Bonn, de a susține chemarea sub arme a contingentului 22. El a fost obligat să părăsească adunarea.

21—22 august: La Gingen, în districtul Göppingen, nimeni din contingentul 22 nu s-a prezentat la biroul de înregistrare pentru incorporare.

Un mare mutilat de război din Konstanz a trimis autorităților un pachet conținînd 2 proteze pentru picioare și un bilet cu următoarele cuvinte: „Ceea ce rămîne din contingentul 22”.

2 septembrie: 2.000 de persoane din contingentul 22 au format o coloană care a defilat pe străzile din Hamburg. Ei strigau: „Nici un hamburghez să nu fie soldat!”.

3 septembrie: 6.000 de persoane din contingentul 22 au protestat la o manifestație împotriva concentrării. Deoarece sala în care s-au adunat era neîncăpătoare, au fost instalate difuzoare pentru cei care rămăseseră afară.

Ordin de incorporare pentru fiul ucis

La München trăiește o femeie de 72 de ani, Tereza Pickart. În 1944, fiul ei Johann Maurel a fost ucis pe front. Totuși, el a primit recent o adresă din partea autorităților militare. Foarte emoționată, bătrîna a deschis plicul, dar cînd a citit și-a pierdut cunoștința. Era un ordin ca fiul ei să se prezinte la concentrare.

Iată un aspect al brutalității și disprețului omenesc al militarizării germanii!

O coloană de mai mult de un kilometru, formată din 3.000 de foști soldați din contingentul 22, a făcut o demonstrație la München. Banderola principală spunea: „Contingentul 22: Nul!”

Prima Conferință națională a Uniunii Tineretului Comunist din Venezuela a discutat despre drepturile tineretului. Doi membri ai Consiliului municipal, profesorul Humberto Cuenca, scriitor, delegați ai tineretului muncitor și ai tineretului de la sate, precum și reprezentanți ai organizațiilor politice (Tineretul acțiunii democratice, Uniunea tineretului „Irredista” și Uniunea Tineretului Comunist) au participat la o dezbateră organizată cu prilejul acestei conferințe. Iată un articol despre concluziile acestei discuții scris de M. J. Nunez Tenorio, membru al Frontului universitar și al Conducerii Naționale a Uniunii Tineretului Comunist.

Mișcarea de tineret din Venezuela își intensifică lupta revendicativă în fiecare sector de activitate.

Problemele care se ridică în fața tinerilor muncitori și funcționari de la orașe sînt foarte serioase. Discriminarea în domeniul salariizării lovește interesele tinerilor; nu există stabilitate în muncă; zilele de muncă au aceeași durată pentru adolescenți și pentru adulți; lipsesc școlile și centrele de pregătire tehnică și profesională pentru tinerii muncitori; nu există burse și nici cursuri serale; numeroase familii locuiesc în colibe și au o alimentație proastă. Iată în linii mari care sînt aceste probleme. Tinerii muncitori luptă pentru satisfacerea revendicărilor și aspirațiilor lor celor mai legitime:

a) Retribuția muncii în conformitate cu costul vieții, salariu egal la muncă egală, fără deosebire de sex sau de vîrstă; alocații pentru șomeri, stabilitate în muncă, dreptul la muncă.

b) Zilele de muncă să fie nu mai mari de 36 de ore pe săptămînă pentru tinerii între 14 și 18 ani; interzicerea folosirii tinerilor la munci grele și periculoase.

c) Concedii anuale plătite; ajutor special din partea guvernului pentru crearea de tabere și centre de vacanțe.

d) Promulgarea unei legi care să-i dea tineretului dreptul de a învăța o meserie și acordarea de burse pentru pregătirea tehnică; garantarea angajării pentru cei care termină cursurile; subvenții pentru școlile sindicatelor și ale altor organizații obștești etc.

Putem vorbi la fel despre tineretul de la sate. Din șapte familii, numai una produce suficient pentru a se întreține un an cu o

CE CERE TINERETUL DIN VENEZUELA

alimentație rudimentară. 80% din familiile noastre dispun în medie de un venit de abia 800 de bolivari pe an; există 250.000 de familii care cîștigă numai 11 bolivari pe lună de persoană. În această situație, tînărul țaran este obligat să muncească din cea mai fragedă vîrstă. Analfabetismul, bolile, lipsurile materiale sînt caracteristice acestei părți nenorocite a populației noastre. Considerăm că trebuie să luăm inițiativa dezvoltării mișcării de tineret la sate, luptînd pentru revendicărilor sale cele mai importante:

a) O largă reformă agrară, cu măsuri care să asigure pămînt, utilaj pentru muncă, credite etc. tinerilor țărani ce doresc să-și creeze un cămin.

b) Soluționarea problemei locuințelor, a alimentației, salubrității și șomajului pentru tinerii muncitori agricoli și țărani prin condiții mai bune de viață, omenești și igienice, și prin asigurarea posibilității de a munci în zonele rurale.

c) Creșterea radicală a salariilor pentru tinerii muncitori agricoli, dreptul la muncă și o mai bună retribuție a tinerilor țărani, alocații pentru tinerii șomeri.

d) Crearea în centrele agricole și zootehnice mai importante a unor centre de ucenici

pentru mecanizarea lucrărilor agricole, crearea de școli rurale primare; o campanie eficace pentru lichidarea analfabetismului.

În ceea ce privește studenții și elevii, există o puternică tradiție de luptă și de organizare. Lozincile care exprimă revendicările lor cele mai legitime se impun în cadrul organizațiilor studențești.

De altfel, lupta mișcării noastre studențești pentru revendicările sale este strîns legată de accentuarea mării crize în care se află învățămîntul din țara noastră și din alte țări. În ciuda eforturilor recente ale Ministerului Educației, aproape 600.000 de copii din Venezuela nu au posibilitatea să frecventeze școlile în țara noastră. Mai mult de 50% din populație este analfabetă. Universitățile nu vor putea primi numărul de elevi care vor absolvi în anul viitor școlile secundare.

Mișcarea studențească este conștientă de problemele cele mai importante ce se ridică în fața ei. De exemplu: insuficiențele alocări destinate educației reprezintă abia 6,9% din buget. Este unul dintre cele mai mici procente, în această privință, din America Latină. Lipsesc universități specializate în ramurile tehnice, burse, cămine și cantine studențești; prețul cărților și materialelor pentru studiu este mare; lipsesc cursurile serale pentru studenții care muncesc etc. Trebuie să subliniem lupta pentru un învățămînt științific, democratic, patriotic, strîns legat de popor, de cerințele naționale în slujba apărării culturii naționale, pentru a deschide calea spre o reformă universitară și a învățămîntului secundar.

Acestea sînt obiectivele luptei revendicative a tineretului venezuelian. Pentru satisfacerea acestor revendicări, trebuie să se desfășoare o luptă politică a mișcării de tineret și a organizațiilor sale. Mișcarea tineretului venezuelian are și obiective politice în lupta sa. Subliniem necesitatea de a lupta pentru apărarea democrației, a suveranității naționale, a unității și drepturilor tineretului.

Lupta pentru aceste obiective politice va permite mișcării de tineret să rezolve numeroase probleme provenite din actuala situație economică-socială, a cărei victimă este poporul venezuelian.

„Să zbori așemenea calului înaripat“

de TOM MORRIS

Această frază e rostită deseori în R.P.D. Coreeană, și prima delegație a tineretului din Canada care a vizitat Republica Populară Democrată Coreeană a auzit-o nu o dată în august și în septembrie 1959, în timpul vizitei sale în această țară. Delegația cuprindea doi membri ai Federației tineretului socialist din Canada și un tânăr artist.

Știam toți că Coreea a suferit numai cu 6 ani în urmă distrugerile unui război îngrozitor. Ca toți oamenii de bunăcredință din lumea întreagă, ne-am bucurat când a fost semnat armistițiul la Panmunjon, căci el elimina pericolul imediat al unui nou război mondial. În anii care au urmat după armistițiu, am citit deseori știrile despre scindarea Coreei, despre re-

facerea industriei în nord, despre dorința fierbinte a poporului de a vedea patria sa unificată. În vara aceasta, la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului de la Viena, delegația canadiană i-a întâlnit pe reprezentanții Republicii Populare Democratice

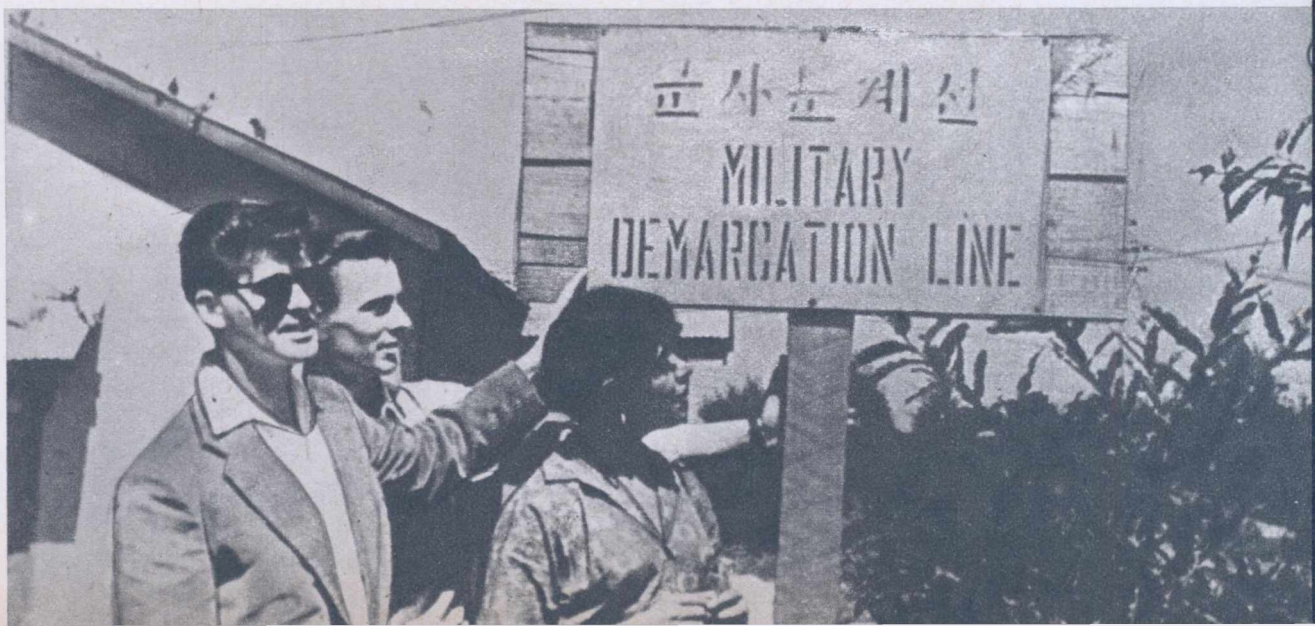
Coreene într-o atmosferă de prietenie, plină de căldură, pentru un schimb de vederi și de experiență. În Coreea am simțit aceeași atmosferă în rândurile tineretului.

Aceasta era situația când am sosit la Phenian, capitala Republicii Populare Democratice Co-

reene. Un grup numeros ne-a primit cu flori, și aceasta a fost prima dată în fiecare oraș vizitat.

Am cerut părerea tinerilor pentru a ne documenta asupra posibilităților de educație, am cerut permisiunea să vizităm școli, să mergem

la manifestări culturale și să vedem cu propriii noștri ochi paralela 38, cunoscută în lumea întreagă. Am vrut să vorbim cu veterani de război, pentru că țara noastră, Canada, participase la războiul împotriva Coreei.

VIATA ELEVILOR

Dacă tinerii își amintesc încă de război? Iată răspunsul unui băiat de 14 ani, pionier și elev la o școală din Heumhong:

„Salutându-vă cu prilejul vizitei voastre în această școală, aș vrea să vă fac o scurtă prezentare a vieții elevilor. Mulți dintre noi ne străduim să învățăm cât se poate de bine pentru a putea participa în curând la construcția patriei noastre. Guvernul ne sprijină în diferite feluri: ne asigură învățămînt gratuit, manuale școlare și haine. Noi nu putem să uităm că mulți dintre elevii noștri, inclusiv eu, trebuie să trăim și să învățăm fără a mai avea părinți. Dragi prieteni, vă rugăm din inimă să luptați, întorcându-vă acasă, tot mai perseverent pentru ca copiii Coreei să nu li se mai răpească părinții lor“.

Am fost profund emoționați cînd am ascultat pe acest băiat, care vorbea atît de mîndru de patria lui, de tovarășii

lui, de școală și care și-a exprimat dorința de a transmite tinerilor canadieni cuvintele și speranțele tinerilor coreeni.

Am dansat, ne-am îmbrățișat cu sute de tineri și tinere în diferite gări, cînd soseam sau cînd plecam dintr-un oraș.

PE LINIA DE DEMARCAȚIE

Aceste ceasuri fericite și aceste dansuri vesele au încetat brusc cînd am părăsit vechea capitală a țării, orașul Kaesong, pentru a merge spre linia de demarcație. Acolo am înțeles că amenințarea unui nou război își aruncă vîlul său apăsător asupra tuturor speranțelor, asupra visurilor celor mai frumoase. Am văzut forțele militare staționînd într-o liniște glacială de

cele două părți ale liniei invizibile de demarcație care taie țara în două, ca un cuțit. Privind acest tablou, am fost surprinși cînd am constatat absența totală a armatei sud-coreene. N-am putut vedea decît căștile negre și albe ale poliției militare americane. Natural, ne-am pus întrebarea: este într-adevăr aceasta o linie de demarcație care separă două regimuri politice opuse unul altuia sau o zonă ocupată de forțele armate ale Statelor Unite? Cîteva clipe mai tîrziu am asistat mirați la încercarea de provocare a unui tînăr soldat american din poliția militară împotriva unui soldat din armata populară coreeană. Din nou ne-am pus întrebarea: este vorba de o acțiune polițistă a Națiunilor Unite?

de greu să conduci căci vasele de luptă ale dușmanului țineau drumul într-un bombardament îndrăcit. Erau atinse unele dintre camioanele noastre, care explodau cu încărcătura lor de obuze. Noi ne continuam drumul. Vedeam țărani care, pe marginea șanțurilor, azvîrleau obuzele explodate ale inamicului, curățindu-ne drumul“. Acest scurt episod și tot ceea ce ne-au povestit oamenii simpli ne-au demonstrat că întregul popor al Coreei sprijinea armata. Pionierii în vîrstă de 8 pînă la 14 ani organizau propriile lor armate de partizani. Cel mai tînăr soldat care participa activ în război era o tînără de 11 ani. Am înțeles însă de ce era așa atunci cînd am auzit

vizitat pentru a vorbi cu noi. Ne bucură faptul că numeroși prieteni din diferite țări ale lumii ne simpatizează și că vin la noi pentru a ne cunoaște și pentru a înțelege scopurile pentru care am luptat. Nu știu ce naționalitate aveau soldații care m-au schilodit. Poate erau canadieni. Nu pot s-o spun și nici voi nu puteți...“

Părăsind spitalul, am promis acestui tînăr soldat și prietenilor lui să transmitem mesajul lor tineretului din țara noastră.

Tinerii coreeni, care au avut un rol important în război, continuă să fie în primele rînduri în lupta pentru dezvoltarea industriei, pentru creșterea producției de mărfuri și îmbogățirea vieții culturale a țării, pentru creșterea nivelului de viață al poporului.

ARTĂ ȘI MUNCĂ

La Institutul de coreografie din Phenian, am admirat pe tineretele ce învățau să stăpînească arta grea a baletului, care, după lecții, veneau să muncească umăr la umăr cu profesorii, voluntar, la construcția marelui Oper nou din Phenian. Am asistat, alături de 40.000 de locuitori ai Phenianului, la spectacolul fermecător al delegației culturale care participase la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților și care cucerise la Viena mai multe medalii de aur și argint.

Tineretul este mult apreciat pentru entuziasmul și energia lui. În numeroase uzine și fabrici există secții ale tinerilor care sînt fruntaușe în producție. Întreaga Corce populară ne-a dat impresia unei țări tinere, deși știam că a avut una dintre cele mai bogate și mai îndelungate istorii.

Părăsind R.P.D. Coreeană, am aruncat o privire retrospectivă asupra călătoriei noastre, plină de amintiri calde și de neuitat despre acești tineri, care muncesc, învață și se bucură. Am plecat din această țară cu convingerea fermă că, dacă anii care vor veni vor permite poporului coreean să trăiască în pace și să realizeze unificarea patriei lui, poporul coreean își va realiza toate speranțele și visurile și se va bucura de o viață nouă, mereu mai bună

- ① Phenian, capitala Coreei, se înalță din ruine
- ② La granița dintre două lumi
- ③ În sudul liniei de frontieră, americanii
- ④ Primirea delegației canadiene la aeroport

POVESTEA ȘOFERULUI

Am început o discuție în mașina noastră. Tînărul care conducea mașina se arătase tăcut pînă atunci. Era un om cu nimic deosebit, conducea mașina atent, liniștit pe drumurile întortocheate de munte. A intervenit pentru a ne povesti cum a parcurs aceleași drumuri de munte în timpul războiului. A fost șofer toată viața. A fost șofer la Wonsan. Născut la Wonsan, a condus în timpul războiului camioanele care transportau hrană și muniții spre front. „Îmi aduc aminte — spunea el. Era într-o noapte, în timpul unor grele lupte. Parcurgeam pentru a doua oară drumul între Wonsan și cota 1.131. Era destul

planurile tinerilor pentru viitorul lor personal și viitorul patriei lor.

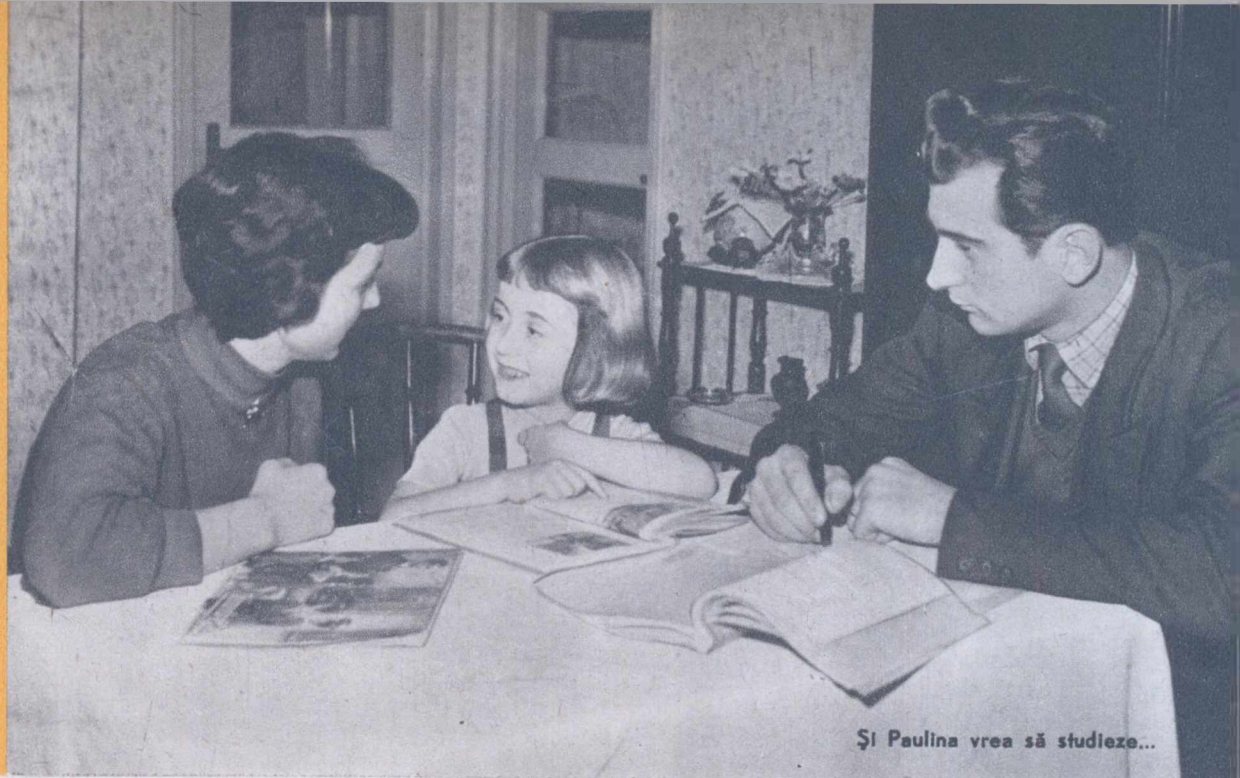
O VIZITĂ LA UN SPITAL

Am constatat foarte repede că nu se poate vorbi despre problemele actuale ale reconstrucției fără a evoca trecutul. În timpul vizitei noastre la un spital din Heumhong pentru foștii luptători, acest fapt a fost din nou confirmat.

„Sînt invalid și-am pierdut ambele brațe în război — ne spunea un fost luptător destul de tînăr; ne vorbea cu o ură arzătoare împotriva acelor care atacaseră patria lui și îl făcuseră să-și piardă ambele brațe. Vă spun: bine ați venit, dragi prieteni, sînt fericit că ne-ați

ANUL NOU ÎN CASĂ NOUĂ

Și Paulina vrea să studieze...

deauna, croșetînd. Acele ceasornicului se rotiseră mult spre dreapta cînd elevul a închis caietul hotărît să se culce.

Dimineața coboară de la etajul 2 același tînăr. De astă dată elevul sîrquincios de aseară, strungarul Vasile Tănăsescu pornește cu pași grăbiți spre atelier! Cîteva ceasuri mai tîrziu pleacă de-acasă și mica Paulina. Merge la Clubul C.F.R., unde au loc astăzi lecțiile de balet.

Familia strungarului Vasile Tănăsescu este una din sutele de familii tînere ale Bucureștiului care s-au mutat în case noi. În noua locuință, viața a devenit mai bogată, mai plină de bucurii. Au la dispoziție tot ce le trebuie: două camere, bucătărie, vestibul, baie și alte dependențe. Apartamentul nou a cerut mobilă nouă. Și a venit și ea. Strungarul Vasile Tă-

năsescu e priceput în meseria lui, cîștigă bine. Acum are și condiții bune de învățatură.

— Vreau să învăț, spune el. Desigur, vreau să devin inginer. Învățătura mă ajută să descopăr tainele cele mai ascunse ale meseriei, mă învață să prețuiesc mai bine viața și comorile ei.

O tînără familie a primit apartament nou, confortabil. Aceasta, desigur, nu miră pe nimeni. În Bucureștiul nostru se construiește foarte mult, aproape nu există cartier unde să nu apară schele.

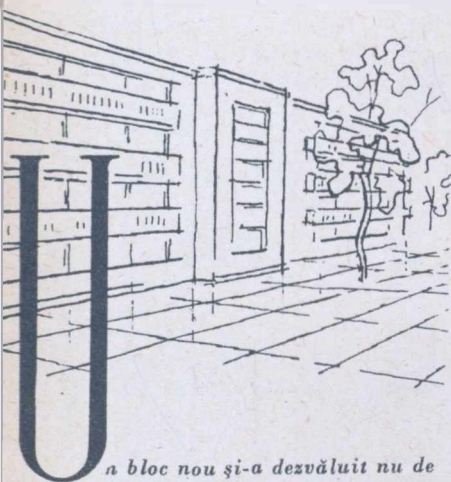
★

Cu cîți trec anii, bătrînul București întinerește. Tinerețea lui este marcată mai ales de noile construcții. Semnele bătrîneții dispar, cocioabele sînt aruncate la pămînt, în locul lor se ridică blocuri

mari, impunătoare. În locul fostelor gropi și smîrcuri se nasc grădini, vestitele mahalale mărginașe au început să-și uite denumirea, confundîndu-se tot mai mult cu centrul. Sînt în curs și se prevăd lucrări grandioase.

Calea Griviței... Cine nu și-o amintește? Strada hotelurilor vestite prin murdărie, a chioșcurilor bălțate, a cinematografelor cu clopoșel și prăvăliilor cu streșini joase, gata să te înghită. Grivița s-a schimbat mult în anii de democrație populară, dar acum se va schimba cu totul. Din calea Victoriei pînă la podul Constanța, de o parte și de alta a ei, se vor ridica blocuri compacte cu mai multe etaje. Grivița va deveni una dintre cele mai moderne și mai frumoase artere ale capitalei.

În fața Gării de Nord se naște

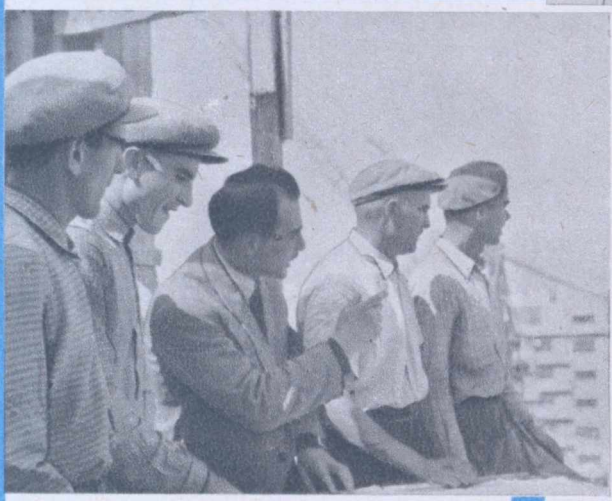

Un bloc nou și-a dezvăluit nu de mult fațada pe calea Griviței. Un bloc modern, de culoare roșie și cu balcoane albe. Pe balcoane au apărut florile, la ferestre s-au ivit perdele. 62 familii de muncitori de la Atelierele C.F.R. „Grivița roșie” au primit apartamente noi, confortabile.

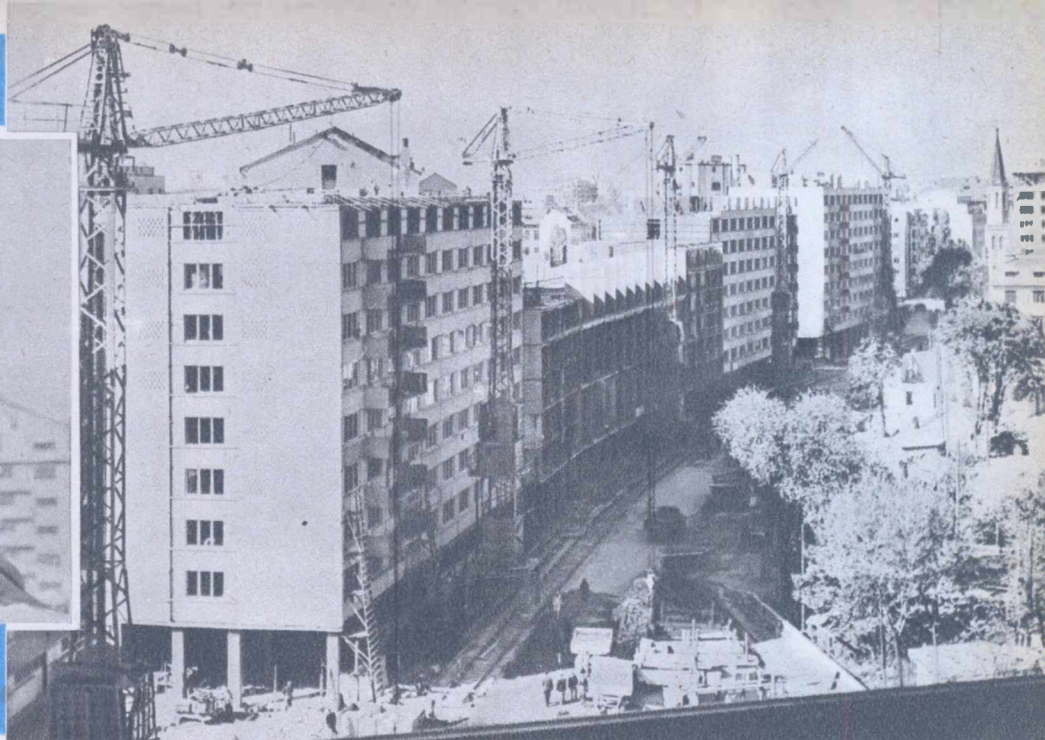
Este tîrziu. Luminile s-au stins de mult, și blocul pare cufundat în liniștea nopții. Numai o fereastră de la etajul 2 rămîne mai departe „trează”. La o masă, un tînăr elev studiază. Nu mai este de vîrsta pantalonilor scurți, a împlinit 25 de ani. Astă seară a fost la cursurile serale ale școlii medii și acum își pregătește lecțiile pentru mîine. Dincolo, în dormitor, Paulina, fetița lui, a adormit în pătutul ei cu jucăriile în brațe. Alături, soția îl așteaptă ca întot-

Noul bloc din bulevardul 6 Martie nr. 85, cu 92 apartamente, văzut de pe cheul Dîmboviței

Inginerul Vasile Pașcanu, împreună cu dulgherii Dumitru Enache, Dumitru Matache, Ion Dan și Gherasim Solcan, într-o mică consfătuire sus, la unul din cele 15 etaje ale blocului „turn” din Piața Republicii

văzînd cu ochii un nou cartier. Construcția lui se face în etape. În prima se vor înălța 3 blocuri care vor fi dote în folosință în august 1960. Blocurile sînt masive, cu sute de apartamente. Ele vor încadra Palatul C.F.R. Numai blocul A, acum în construcție, va avea 531 de apartamente. În partea dreaptă va începe, anul viitor, construcția unui bloc turn, cu 15 etaje. În continuare, pe bulevardul Dinicu Golescu, vor mai apărea încă 3 blocuri turn. Între piața Gării și Palatul Radiodifuziunii și Televiziunii va fi croit un bulevard larg, cu blocuri înalte pe ambele părți. În mijlocul cvartalului încadrat de noul bulevard, calea Griviței și strada Berzei se vor ridica școli, terenuri sportive, construcții social-culturale. Cine trece azi prin piața Re-

publicii admiră siluetele de piatră albă ale celor aproape 1.000 de apartamente ce se construiesc aici. La sfîrșitul anului, întreg complexul — în mijloc cu noua sală a Palatului R.P.R. — va fi gata. El va schimba complet aspectul urbanistic al inimii capitalei. Modernizarea va continua și în partea din fața palatului. Întreaga piață va fi încadrată de construcții mari, moderne.

Floreasca, un adevărat orașel la marginea Bucureștiului, se mărește cu fiecare zi. Pe bulevardul 6 Martie sînt gata 5 mari blocuri și sînt în construcție altele. Masivul bloc din piața Eminescu se ridică cu repeziune, la fel și cel din fața Sălii „Dalles”. Bucureștiul întreg este un imens șantier. Iar dintre schele se ivesc pe rînd, zvelte și luminoase, încadrîndu-se

în coloritul alb-ivoriu al orașului, unul după altul, blocurile.

Piața Victoriei va fi sistematizată, bulevardul Ilie Pintilie de asemenea. Bătrîna și întortocheata cale a Victoriei își va schimba clădirile vechi și-și va îndrepta silueta. În capătul ei, în fosta piață a Senatului, se va ridica un bloc de 17 etaje. Construcția lui a început.

Recent s-au deschis șantiere noi. Pe bulevardul Suvorov, în fața monumentului eroilor romîni, se ivesc primele contururi ale unui cartier ce va însuma 10 blocuri. Constructorii au poposit de asemenea și pe str. Kuibîșev, pe calea Plevnei, pe str. Dr. Staicovici și în str. Romniceanu etc.

Pînă la sfîrșitul acestui an, Bucureștiul primește 5.600 de apartamente. Alte mii începute vor fi gata la anul. Cu fiecare cără-

midă așezată cu grijă de zidar, cu fiecare metru cub de beton turnat în cofraj, Bucureștiul întinereste, devine mai frumos.

Poposim la etajul 12 al blocului turn din piața Republicii. Aici lucrează o harnică echipă de dulgheri. Majoritatea sînt tineri.

Dumitru Enache are 23 de ani. Nu e din București, ci tocmai din comuna Oltețu, regiunea Craiova. Știa ceva meserie și nu l-a răbdat inima să stea acasă.

— Citeam în ziare despre palatele ce se ridică în capitală. Și n-am mai putut, am plecat. Simțeam nevoia să contribuî și eu cu ceva și, de ce să n-o spun, să am cu ce mă mîndri cînd mă voi întoarce în sat. Acu' nu sînt sigur dacă mă voi întoarce. Am îndrăgit meseria și vreau să rămîn constructor.

Același lucruri le spune și tînărul Dumitru Matache, le spun toți. Vor rămîne constructori, vor contribuî mai departe la ridicarea de locuințe în capitală și în țară.

În timp ce ne aflăm la înălțime, jos la temeliiile blocului a poposit o tînără pereche. Ion Dan are mîncărici pe limbă și nu-i lasă în pace:

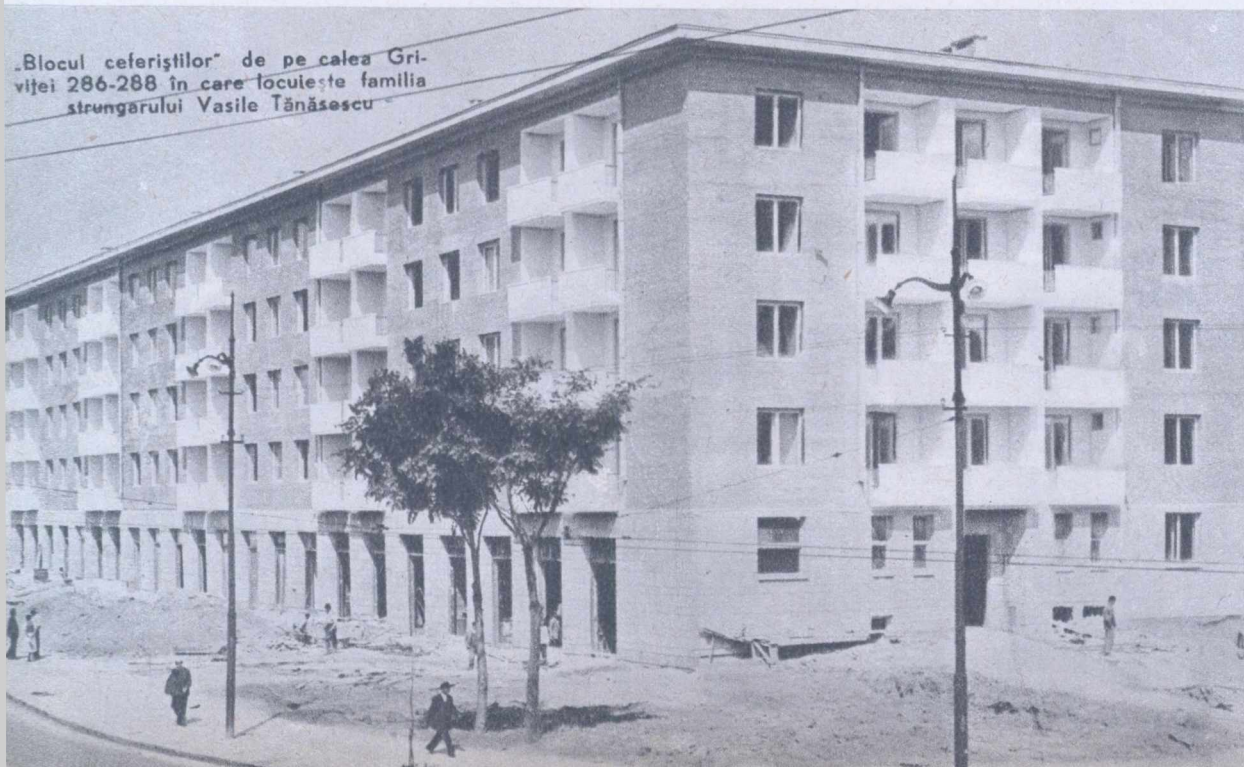
— Hei, nu vă mai uitați, că vă vine amețea!

— Nu-ți fie teamă, îi răspunde serios tînărul de jos. Dimpotrivă, ne bucurăm. Dați-i zor, tovarăși constructori. Terminați-ne mai repede căminele!

Constructorul de pe schele rîde prietenos și le face semn cu șapca, strigîndu-le:

— Anul nou o să-l petreceți aici, în casă nouă!

VASILE TINCU

„Blocul ceferiștilor” de pe calea Griviței 286-288 în care locuiește familia strungarului Vasile Tănăsescu

SCHIORII POLONEZI SE PREGĂTESC PENTRU OLIMPIADA DE IARNĂ

Varșovia oferă schiorilor săi o trambulină de sărituri într-adevăr surprinzătoare: poate fi utilizată atât vara cât și iarna. Specialiștii în sărituri, care sînt recrutați la noi dintre locuitorii de la munte, vin vara la Varșovia pentru a-și continua antrenamentele.

Această trambulină este acoperită cu ighelită și permite sărituri pînă la 40 m, ceea ce nu este, evident, un lucru extraordinar, căci schiorii sar 90—100 și chiar mai mult de 100 m. Totuși trambulina permite să se facă antrenamente pentru sărituri, să se cîștige o anumită siguranță la aterizare, și, cum antrenamentele se pot face tot anul, această posibilitate reprezintă, desigur, un avantaj apreciabil.

Cînd schiorul Stanislav Marusz, originar din una din cele mai vechi localități de la munte, a cîștigat primul său titlu de campion al lumii la sărituri, această trambulină nu exista. Astăzi, în vîrstă de 50 de ani, el își amintește de titlurile de campion la coborîre și slalom, la cursa de fond de 18 km și la probele combinate. În 1936, în timpul campionatelor F.I.S., el s-a clasat al doilea, după renumitul Birger Ruudem, și numele lui deveni celebru la numeroase competiții olimpice. La 45 de ani, el a fost la Cortina d'Ampezzo; și dacă tinerii obțin performanțe superioare celor ale sale, Stanislav Marusz nu se descurajează. De altfel, acești tineri sînt adeseori elevii lui, cei care-l urmează.

Studentii ocupă un loc bun

Printre succesorii lui Stanislav Marusz îi găsim pe tinerii membri ai Asociației sportive universitare, cum e, de exemplu: Gasiennica-Bryszak, care a crescut, de asemenea, într-o localitate de munte.

În ceea ce privește sportul de competiție, Asociația sportivă universitară numără cei mai buni schiori fondiști. Kazimierz Zelek, student în anul II al Școlii de educație fizică din Cracovia, Wladyslaw Marek, absolvent al Academiei de educație fizică din Varșovia, precum și alții, printre care Gut-Misiega Josef și Gut Bronislaw, toți sînt tineri care se disting în general printr-o constituție fizică nu prea robustă. Ei compensează lipsa de forță printr-o tehnică ireproșabilă în probele de fond. Acesta este și stilul antrenorului Asociației sportive universitare — Janusz Kobylanski —, care a făcut parte timp de mulți ani din elita schiorilor polonezi.

Trebuie să vorbim și de specialiștii în coborîre. Andrzej Roj Gasiennica este de mulți ani „asul” polonez la coborîre. El a apărat culorile R.P. Polone la Ohre, cu prilejul campionatelor mondiale. La fel la Cortina d'Ampezzo, în timpul jocurilor olimpice, la Badgastein, în timpul campionatelor mondiale, și la tabăra studențească internațională tradițională din 1958, organizată de Universitatea din Grenoble.

Sport și prietenie

La această tabără, el a cîștigat nu numai titlul de cel mai bun schior, ci și o cupă specială pentru execuția remarcabilă a cîntecelor și dansurilor de la munte. Studentii-schiori polonezi beneficiază cu bucurie de mulți ani de amabila invitație care li se trimite pentru a merge la Grenoble, unde obțin rezultate satisfăcătoare. Din fiecare din aceste întîlniri ale tineretului universitar din numeroase țări, în timpul cărora valorile sportive nu sînt elementul cel mai important, studenții polonezi aduc multe amintiri, numeroase legături de prietenie.

Această obișnuință se datorește și faptului că, de mult timp, concursurile de schi cu caracter internațional organizate în R.P. Polonă pentru tineretul studios atrag concurenți nu numai din Europa, ci și din alte părți ale globului. Astfel, la campionatele studențești mondiale pe care Asociația studenților polonezi le-a organizat la Zakopane în 1958 au participat concurenți din Australia, din S.U.A., din țările calde, în care nu ninge niciodată, și din alte 15 țări europene.

Pregătiri pentru Olimpiada de la Squaw Valley

Este foarte probabil ca în timpul Olimpiadei de la Squaw Valley, la care vor participa schiorii polonezi, sportul nostru să fie reprezentat și de studenți. Schiorii se pregătesc cu conștiinciozitate pentru sezonul de iarnă, care se apropie. După cum știm, specialiștii în sărituri se antrenează pe trambulina de ighelită.

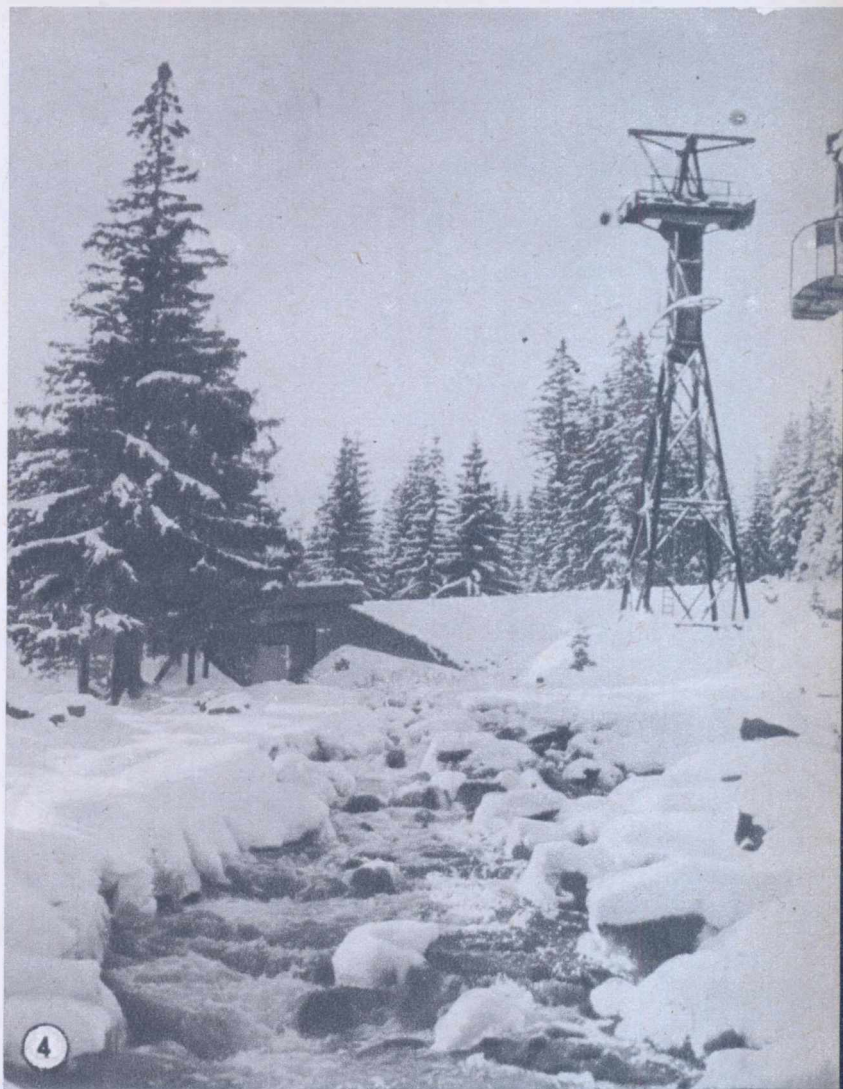
Dar fondisții? De trei ani, atât vara cât și toamna, ei se antrenează cu succes pe schiuri cu roți. Aceste schiuri sînt de tip „Shiroller”.

Schiorii noștri au făcut la începutul lunii noiembrie o vizită în Finlanda, unde au petrecut două săptămîni la invitația sportivilor finlandezi care au fost la noi anul trecut. Spre mijlocul lunii decembrie vor avea loc concursurile eliminatorii și, după cum am menționat, credem că reprezentanții sportului studentesc se vor găsi pe lista selecționaților polonezi la jocurile olimpice. Cei mai puțin „fericiți”, care nu vor avea norocul să meargă în cealaltă emisferă, se vor întîlni cu colegii lor, studenții sportivi din lumea întreagă, la Universiada organizată la Chamonix. Desigur, vom fi prezenți, ca în fiecare an, la întîlnirea plăcută a studenților schiori de la Grenoble.

Un centru de calitate: Zakopane

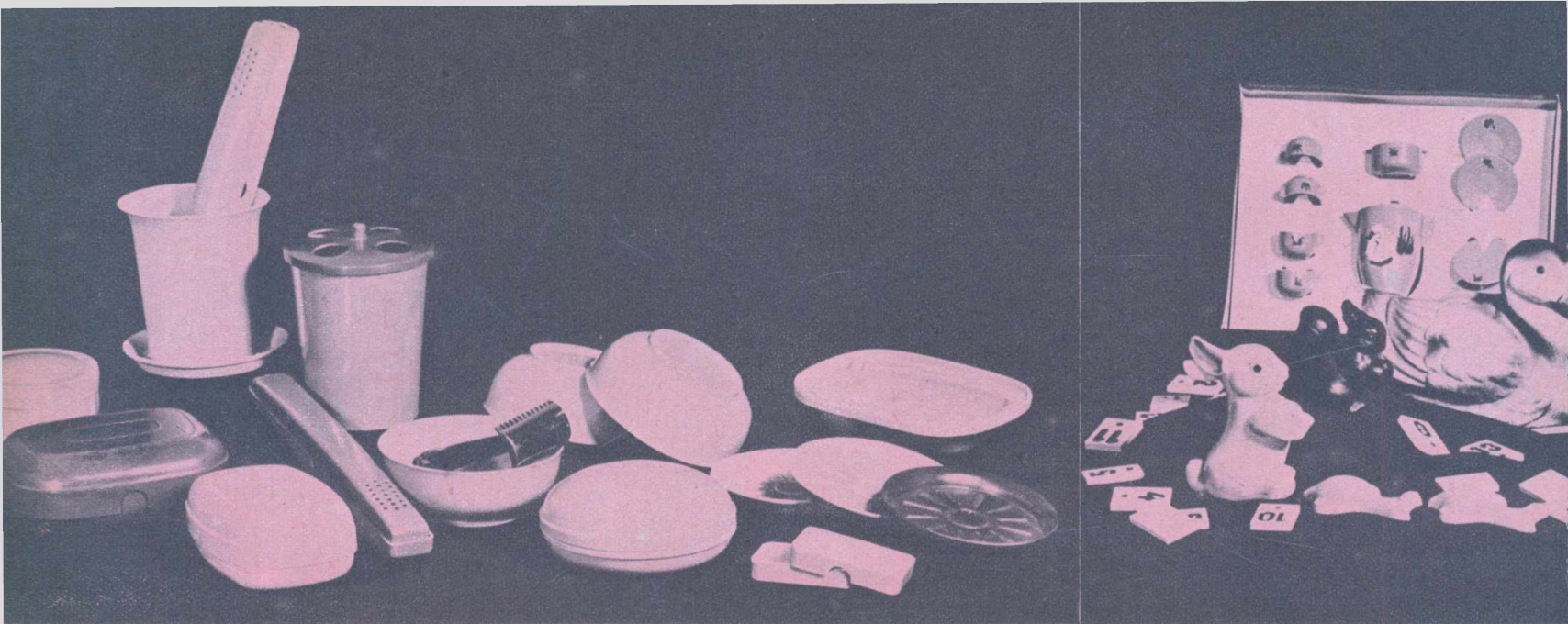
Zakopane este cel mai frumos centru al sporturilor de iarnă situat în inima Munților Tatra. Zăpada se menține aci din decembrie pînă în mai. Zakopane este foarte bine înzestrat cu instalații sportive; are mai multe trambuline, un mare stadion de iarnă, minunate pîrtii de coborîre și trasee de fond. Toate aceste elemente justifică hotărîrea F.I.S. privind organizarea pentru a doua oară a Campionatelor europene la Zakopane, în 1962.

Minunata „cabană a tineretului” de la Glodowka se găsește la o mică distanță de Zakopane, la numai 10 km. Este una dintre cele mai frumoase cabane ale tineretului ce se găsesc în toate centrele turistice din Polonia. Ceea ce face ca Zakopane să fie și mai atrăgător este telefericul din Kasprowy Wierch (1900 m). Fiecare poate găsi aci un teren potrivit capacităților lui. În afară de Zakopane, țara noastră posedă încă o serie de alte centre sportive de un mare renume sportiv și turistic. Centrul din Carpați este un centru pentru sporturi de iarnă, în permanentă dezvoltare. Astăzi, are două teleferice care aduc pasagerii spre Malo Kopka și Sniezka, o mare trambulină, trasee turistice pitorești și numeroase case de odihnă. După cum vă puteți da seama, se poate alege și am vrea ca voi să alegeți. Ne place să primim prieteni din străinătate și sîntem bucuroși să le arătăm ce avem mai frumos. Cred că sîntem bine pregătiți pentru viitorul sezon de iarnă din punct de vedere sportiv; instalațiile noastre turistice vor da satisfacție întregii lumi. Iarna să vină mai repede și zăpada să cadă, în sfîrșit!

- ① La Varșovia nu mai este nevoie de zăpadă cu trambulina de ighelită...
- ② Cînd nu e zăpadă, roțile la schiuri și la drum!
- ③ Maria Daniel în acțiune în cursul unei întreceri de slalom
- ④ Telefericul din Zakopane

LA COMBINATUL CHIMIC NR. 1 DIN FĂGĂRAȘ SE DEZVOLTĂ PRODUCȚIA MASELOR PLASTICE

FENOL

și articole

presate

- Fenolul, materie primă pentru fibre poliamidice de tip relon
- Producția de aminoplast praf — cu 834% mai mare în 1958 față de 1955
- Volane, lagăre, cuzinetti, segmenti, ambalaje din mase plastice
- Aparate și truse de ras, jucării, tocuri, călimări, obiecte de uz casnic etc.

Goana după profituri mari prin investiții mici a foștilor exploatare din vechea Romînie și aservirea economiei țării cerurilor capitaliste străine au împiedicat în trecut dezvoltarea industriei autohtone. Imensele și variatele resurse naturale de care dispune teritoriul R.P.R. au început să fie valorificate în mod rațional și în folosul celor ce muncesc numai sub regimul democrat-popular. O dată cu dezvoltarea industriei în general, în anii democrației populare s-a pus un accent deosebit pe dezvoltarea industriei chimice ca ramură a industriei grele, producătoare în primul rînd de materii prime.

Naționalizarea principalelor mijloace de producție ce a avut loc la 11 iunie 1948 în primul an de existență a Republicii Populare Romîne a dat posibilitatea comasării mai multor fabrici cu profiluri asemănătoare din Făgăraș, punîndu-se astfel bazele unui combinat chimic modern. Continua dezvoltare și perfecționare a instalațiilor existente și mai ales construirea unor fabrici noi, bazate pe procedee tehnice avansate, au făcut din acest combinat de la Făgăraș o puternică unitate a industriei chimice, creație a regimului democrat-popular, pe drumul construirii socialismului.

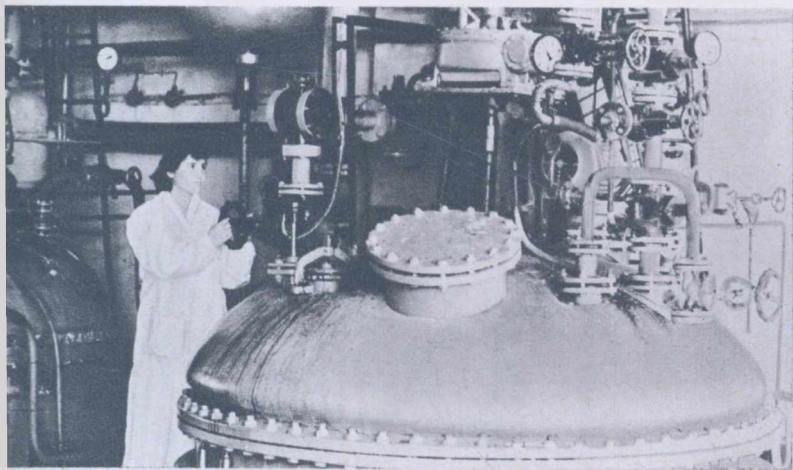
Sectoarele de îngrășăminte azotoase și mase plastice, sectoare cărora în general li se acordă o atenție deosebită în industria noastră chimică, au o largă dezvoltare în cadrul combinatului.

Relatăm mai jos cîteva aspecte din activitatea Combinatului chimic nr. 1 Făgăraș în domeniul masei plastice.

Cu 5 ani în urmă, în cadrul Combinatului chimic nr. 1 a fost creată o nouă unitate de producție pentru presarea obiectelor din mase plastice. Masele plastice utilizate în acest scop erau fenoplastele, realizate în combinat, și aminoplastul, materie primă importată atunci.

În anii ce s-au scurs, paralel cu dezvoltarea sectorului de presare, s-a studiat și realizat și fabricarea aminoplastului praf tot în cadrul acestei unități. Volumul producției de aminoplast a înregistrat creșteri considerabile an de an, ca urmare a introducerii treptate a tehnicii noi și a unor măsuri tehnice-organizatorice menite să contribuie la realizarea politicii economice a partidului și guvernului nostru. Față de 1955, producția de aminoplast praf realizată în 1958 reprezintă o creștere de 834%, iar în acest an avem posibilități să depășim producția din anul trecut. În acest fel, pe lângă înlocuirea importului prin acoperirea necesarului intern din producție proprie, s-a creat și posibilitatea unui disponibil pentru satisfacerea nevoilor altor unități industriale din țară. Concomitent cu creșterea producției, calitatea prafului a fost îmbunătățită, iar prețul de cost a scăzut simțitor.

Producția de articole presate realizată la Combinatul chimic nr. 1 din Făgăraș este foarte variată. Din gama sortimentelor bunurilor de larg consum, spre exemplu, amintim aparate și truse de ras, jucării pentru copii, diferite obiecte pentru necesitățile școlărilor, ca tocuri, călimări și altele, obiecte pentru uz casnic. În ce privește articolele presate pentru industrie menționăm ambalaje pentru industria farmaceutică și cosmetică, bușoane pentru industria de medicamente, cosmetică și de corneluri, ambalaje pentru diafilme, volane și nucii pentru schimbătoare de viteză

Utemista Roman Lina supraveghează procesul de distilare

ecesare uzinelor de tractoare și autocamioane, lagăre, cuzineți și segmente pentru industria siderurgică, diverse produse pentru industria electrotehnică.

Numarul articolelor presate cu caracter industrial și de larg consum a crescut în permanență, realizându-se peste 130 de sortimente. Menționăm proiectarea și confecționarea matrițelor necesare se fac tot în cadrul combinatului. Producția de volane a început în mod mai intens în cursul anului 1956, când s-au realizat 7.000 de bucăți. În 1957 a crescut cu 9%. În 1958 cu 170% față de 1957, iar producția realizată în primele trei trimestre ale acestui an a depășit nivelul celei din 1958. Același lucru se poate spune și despre producția de lagăre și cuzineți; realizările în primele trei trimestre ale anului 1959 echivalează cu producția anilor 1956—1958 luată la un loc.

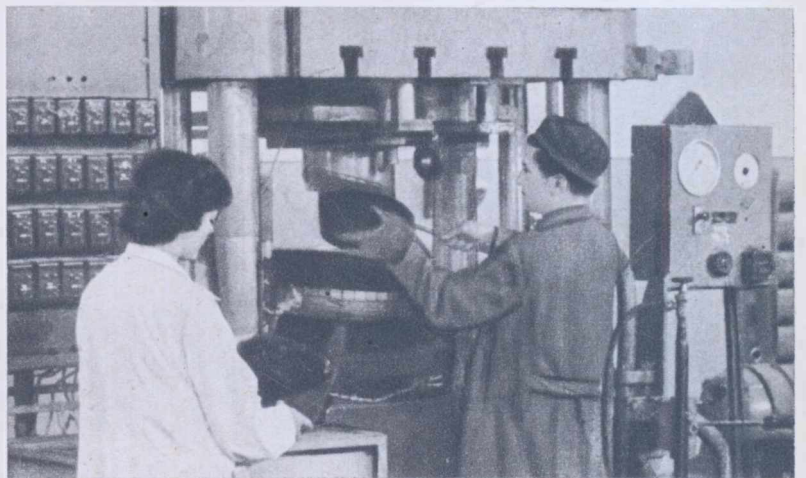
În cursul anului 1959, la Combinatul chimic nr. 1 din Făgăraș a intrat în funcțiune o fabrică de fenol. Fenolul, produs al noii fabrici, este utilizat la baza realizării diferitelor tipuri de bachelite, ca bachelita textilă folosită pentru lagăre de laminoare și piese mecanice cu rezistență ridicată, și constituie în special materia primă pentru sectorul de fibre poliamidice de tip relon. Acestea sunt utilizate pentru producerea de benzi transportoare, cord pentru anvelope, roți dințate, diferite ambalaje, ciorapi pentru femei, ciorapi supraelastici, lenjerie de corp, iar în amestec cu lina se utilizează la fabricarea diferitelor stoffe.

Colectivul de muncă al fabricii este preocupat de asigurarea purității și calității fenolului, condiții esențiale pentru folosirea acestuia la fabricarea fibrelor sintetice de tip relon. Înlăturarea din fenol a compuşilor de sulf a fost una din problemele care au prezentat o serie de dificultăți. După o perioadă de studii și încercări, a fost găsită o soluție foarte bună. Procedul constă într-o oxidare de 3 ore a compuşilor cu sulf din fenolul brut și apoi rectificarea acestuia printr-o coloană cu umplutură în care fenolul se eliberează de sulf la limita admisă.

Astăzi, datorită strădaniei de zi cu zi a harnicului colectiv de muncitori, ingineri și tehnicieni de la fabrica de fenol, îndrumat cu competență de organizația de partid, calitatea și puritatea fenolului fabricat la Făgăraș satisfac cu prisosință exigențele complicatului proces tehnologic al fabricării relonului. Folosind procedeul clasic de sulfonare a benzenui, noua fabrică de fenol de la Făgăraș a intrat în funcțiune cu o capacitate de 3.000 t/an, în prezent lucrându-se pentru mărirea capacității la 5.000 t/an.

Trebuie să relevăm faptul că la aceste frumoase realizări o mare contribuție a adus-o tineretul. La intrarea în secția pentru presarea obiectelor din mase plastice, spre exemplu, se poate citi pe o pancartă: „Secția nr. 10 «Olga Banciu» — secția tineretului”. Aici lucrează tinerii, ca Diaconescu Gh., Ciki Ioan, Niculescu Dumitru, Kovacs Maria, ale căror nume sunt bine cunoscute printre fruntașii în producție, cu care, pe bună dreptate, se mândrește întregul colectiv al combinatului.

La fabrica de fenol, comunistii, utemiștii și tinerii fruntași în producție, ca Minciună Constantin, Drăghici Ioan, Stroia Victor, Moldovan Gheorghe, Dan Virgil, Sas Maria, Urs Maria, Corșatea Victor, ajutați de ingineri, ca Ștefănescu Maria, Vlad Iosif, Stana Virgil, sunt de asemenea un exemplu permanent pentru întregul colectiv. Angajați în întrecerea socialistă pentru mărirea producției și ridicarea productivității muncii, pentru

Se lucrează noi piele din mase plastice pentru industria textilă

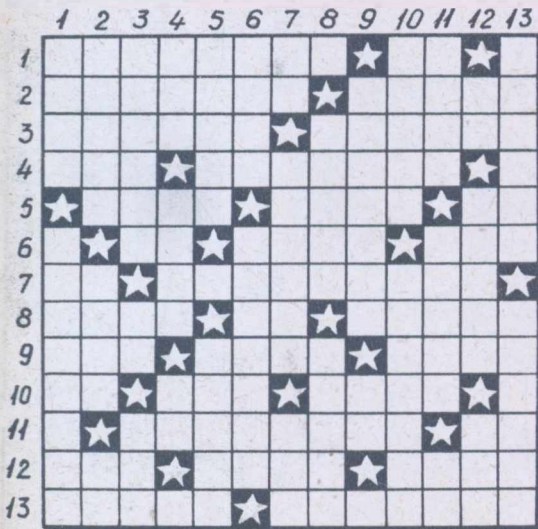
realizarea de cât mai multe economii și scăderea continuă a prețului de cost, ei luptă necontenit pentru înflorirea industriei noastre chimice, prin studierea, însușirea și aplicarea în producție a celor mai moderne procedee tehnice.

★

Au trecut doar 12 ani de la proclamarea Republicii Populare Române, dar multe s-au împlinit în acest timp. Realizările regimului democratic-popular, împlinite sub ochii noștri și prin munca noastră de zi cu zi, sunt mărturiile vii ale justeții drumului pe care ne calauzește Partidul Muncitoresc Român.

În cadrul acestor realizări se situează și Combinatul chimic nr. 1, și unitățile social-culturale care îl deservește. Într-adevăr, noile construcții industriale, grupul școlar de chimie cu o școală profesională, o școală tehnică și una de maiștri, clubul muncitoresc cu o frumoasă sală de spectacole, bibliotecă, sală de lectură și diverse încăperi pentru activități culturale-sportive, spitalul-staționar și policlinica, sanatoriul de noapte, grupul comercial, blocurile confortabile pentru tineri și familii sunt realități ale zilelor noastre.

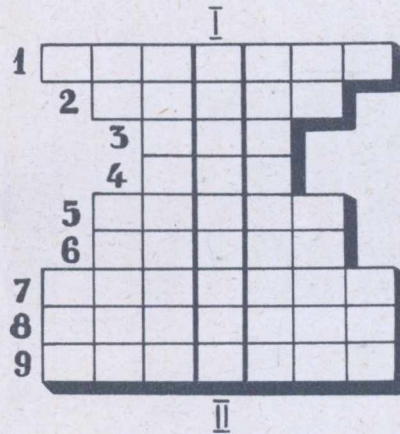
Colectivul de muncă al combinatului, în mijlocul căruia au crescut oamenii noi, constructorii pricepuți ai socialismului, privește cu încredere viitorul și este hotărât să adauge noi succese la realizările de până acum. Este contribuția sa la înflorirea patriei, la apărarea și consolidarea păcii în lume.

La mulți ani!

ORIZONTAL: 1) Teren pentru sporturi de iarnă — „Albă... zăpadă”, cunoscut basm de Frații Grimm; 2) Iarna — Transmite un program special în noaptea de revelion; 3) La brad este permanent verde — Un moș tradițional și darnic...; 4) Literă grecească — Scinteieri de artificii din pomul de iarnă, bucuria copiilor...; 5) Au permanent zăpadă pe crestele lor înalte — Decembrie, ianuarie, februarie... — În viteză! 6) Nu duc lipsă de nimic — Brazil — Umede; 7) În definiție... — Activități întinse în fiecare casă în preajma sărbătorilor de iarnă; 8) Fișie de lumină — Pronume — Bine crescut! 9) Fir — Moscova, Pekin sau București — Dificil; 10) Comparativ — Înghetă iarna... — Prefix care indică superlativul; 11) Motive pentru buclucășele răzăse... — Sfârșit de revelion! 12) Petrecerea e în... ptina desfășurare — Animale de la Polul Nord — ...dintre zăprezi și portocali”, reportaje dintr-un itinerar caucasian de Viktor Kernbach, Editura „Cartea rusă”; 13) De obicei au nopțile gerouase — Cimpul primăvara și toamna.

VERTICAL: 1) Năzuința fierbinte a tineretului lumii! — Anii pe care și-i dorește toți oamenii cu ocazia fiecărui An nou...; 2) Nume feminin — ... de zăpadă”, operă de Rimski Korsakov — Dif-tong; 3) Fără rezerve — Pufină zăpadă! — Începutul pîrtiei! 4) Uniți! — A sîrăta — În palton! 5) Cu părul sur, ca Moș Gerilă! (pl.) — A se frig; 6) Abundă într-un decor specific de iarnă — Verbul sărbătorilor, cu veselie și voie bună; 7) În zăpadă! — A scoate în evidența meritele unei persoane — Individ; 8) Vorbe fără de care revelionul n-ar avea haz! (sing.) — Cu zurgălăi este mai de efect! 9) Strînși în jurul bradului an de an... — Două consoane; 10) Daruri plăcute și instructive aduse de Moș Gerilă pentru cei mici și pentru cei mari — Verb al gerului aspru; 11) Suflă ușor — „La mulți ani!”, „Sănătate!”, „Fericire!”, „Prosperitate!” și „Pace!” cu ocazia Anului nou 1960! — Se înnoiește în noaptea de 31 decembrie; 12) Pronume — Iubiri înflăcărate — ...24! „La mulți ani, 1960!” 13) Timp de revelion! — Pus în formă.

1) Sport pe apă; 2) ... Zboară mingea peste plasă! 3) Sport cu ...muște! 4) Complex sportiv pentru copii, tineri și maturi; 5) Sporturi... voincești! 6) Ambarcație sportivă; 7) Înglobează toate probele și stilurile de înot; 8) Joc cu mîna la două porți; 9) Sport cu dresaj.

I-II: Cel mai important eveniment sportiv mondial, la Roma, în 1960!

O nouă carte? Nu! Anagramarea titlului unui cunoscut roman de Mihail Sadoveanu prevăzută în bibliografia concursului permanent „Iubiți cartea”

CINE VREA SĂ CORESPONDEZE CU NOI?

G. PRASAD, Grupă 5 Laxmi Bhawan T.I.T. Bhiwani (E.P.), India; în limba engleză, despre timbre, cărți poștale și filme.
 GERHARD KENDZIA, Halle/Saale, Friedrich Liszt str. 25, R.D.G.; în limbile germană și rusă, despre literatură, istorie și ziare.
 JANUSZ TURKOWSKI, Niepodległości 147, Warszawa, R.P. Polonă; student, schimb de timbre și corespondență în limbile franceză, rusă, engleză, germană.
 KOPCSO LASZLO, XV Rakospalota, Klapka Gyorgy ut 141/a, R.P. Ungară; în limbile franceză și italiană, despre timbre și teme diferite.
 LIEM HAN HOUW, 361 A Djalan Raja Barat, Bandung, Indonezia; în limba engleză, despre filatelie, cărți, natație, muzică și cinema.
 BAGAROTTI-GIAMFRANCO, Via Giulietti nr. 1, Pavia, Italia; în limbile italiană și franceză, pe teme diferite.
 S. THIYAGARAJAH, 71/38 Hill, Str. Colombo 13, Ceylon; în limba engleză, despre filatelie și teme diferite.
 GENNADIJ ERMOLAEV, Murmansk 9, ul Ugolnaja 35-8 U.R.S.S.; în limbile engleză, germană, despre filatelie, sport, cărți poștale.
 JEUNESSE LIBRE SUISSE (Tineretul Liber Elvețian), 15, rue de la Poterie, Geneva, Elveția; pe diferite teme, în limbile germană și franceză.
 BRITT-MARIE JONSSON, Fru Maras Väg 18, Alvsjö I. Stockholm, Suedia; în limba engleză, despre timbre, cărți poștale, cărți, reviste ilustrate și cinema.
 MARNAGHIRITE IRENA, g. Kapeunas, str. Profsaiongu nr. 18, Lit. S.S.R. U.R.S.S.; elevă, despre diferite teme, în limbile rusă și lituaniană.
 P. N. KABRA, 6/607 New Road Indra Chowk, Kathmandu — Nepal; în limbile engleză și hindusă, despre cărți poștale, cutii de chibrituri.
 LOGINOV NIKOLAI, Balahna, Gorkovakoi obl. ul. Engels 78, kv. 12, U.R.S.S.; în limbile engleză, germană, rusă, despre timbre și cărți poștale.
 HANS JOACHIM KIEKER, Grambow, Kreis Pasewalk, R.D.G.; în limbile germană și engleză, despre filatelie, fotografii și ziare.
 HELENA CARMONA, Avenida Cajigal nr. 32, San Bernardino, Caracas, Venezuela; în limba spaniolă, pe teme diferite.
 JESUS LAMADRID FIGUEROA, Apartado Postal 1.433, Mexicali Baja California, Mexic; despre filatelie și teme diferite.
 MOHAMED EL MONCEF BEN EL HADJ, MED. BEL KAHLA, A. TEBOULBA (PARSOUSSE), Tunisia; în limbile franceză și arabă, despre timbre, cărți poștale și diferite teme.
 BURUKINA TATIANA, ul Privokzalnaia nr. 81, g. Slaviansk, Stalinskaia obl., R.S.S.U., U.R.S.S.; studentă, despre teme diferite, în limba rusă.
 KEISS KAROLY, Kiskunmajsa, Kossuth Lajos nr. 19, R.P. Ungară; în limbile franceză, germană și rusă, despre filatelie, cărți poștale și fotografii.
 KERSTI ERIKSSON, Hagalund 3.027, Kungsör, Suedia; în limbile engleză și germană, despre muzică, literatură și dansuri.

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

Aviatică

ORIZONTAL: 1) Decolare — Iar; 2) Eleron — Lansa; 3) Ri — Aripă — Atu; 4) Icar — Nacela; 5) Vot — Talent; 6) Aparate — Oina; 7) Arman; 8) Metal — Arme; 9) Arac — Vă — Ve; 10) Nesterov — Sus; 11) Coși — Isaia; 12) Apartenanta.

VERTICAL: 1) Deriva — Mânșă; 2) Elicoptere; 3) Ce — Ață — Tașcă; 4) Orar — Reactor; 5) Lor — Ta — Est; 6) Aninați — Vrie; 7) Pale — Alo; 8) Elice — Ar — Vie; 9) Enormi — Sn; 10) Înălțime — Sat; 11) Asta — Na — Vuia; 12) R.A.U. — Băncasa.

Insule

1) Samoa; 2) Islanda; 3) Mindoro; 4) Sumatra; 5) Vaigaci; 6) Sahalin; 7) Corsica; 8) Vulcan; 9) Jamaica; 10) Sporade; I-II = Madagascar

Golf energetic

Abur; Amur; Amar; Umăr; Uman; Aman; Amîn; Ațin; Aton; Atom.

filatelie

PĂMÎNT—LUNA

De cînd există oameni pe pămînt și de cînd aceștia gîdesc, imaginația lor se îndreaptă spre aștrii cei mai îndepărtați. Vecina și satelita noastră, Luna, este cea mai vizată din acest punct de vedere. Este de înțeles, căci ea se află la o distanță medie de 380.000 km de planeta noastră. Secole de-a rîndul, doar poezii și îndrăgostiții și mai tîrziu autorii de romane fantastice au vorbit despre ea; iată că acum veniul omenesc a ajuns la ea în mod fizic, material.

Vă amintiți, dragi prieteni cititori, că abia acum doi ani radioul și presa mondială au anunțat lansarea primului satelit artificial „Sputnik I”, imediat urmat de alții.

La 2-anuarie 1959, lumea a aflat că prima achetă sovietică interplanetară — care mai tîrziu a devenit prima planetă artificială — a fost lansată în spațiile astrale. Și recent, la 13 septembrie anul acesta, prima mașină construită de om a atins Luna.

Vă prezentăm timbrele de mai sus cu scopul de a aduce un omagiu modest savanților și muncitorilor care au participat la realizarea acestor lucrări uriașe.

În cadrul Anului internațional geofizic, multe țări au consacrat serii de timbre acestui an de colaborare internațională. În cinstea sputnicilor, U.R.S.S., țările de democrație populară și alte state au emis diferite timbre, dintre care vă prezentăm cîteva.

1. „SPUTNIK I”

- a) U.R.S.S. (albastru — 40 de kopeici)
- b) R. P. Chineză (purpuriu, cu dragon — 4 chiaos)
- c) Indonezia — Acest timbru a fost emis pentru sateliții artificiali în general (octogon roz, glob și satelit albastru — 35 de seni)

2. „SPUTNIK II”

- a) România — Sputnik II cu pasagera sa, Laika, în medalion (albastru și cafeniu — 1,20 de lei)
- b) R. Cehoslovacă — Sputnik II cu containerul (bleu și roșu — 75 h)

3. „SPUTNIK III”

- a) U.R.S.S. — aparatul luminat de jos de soarele ce răsare; la dreapta tabloului date tehnice (multicolor — 40 de kopeici)

- b) R. P. Chineză — Satelitul artificial învîrtindu-se în jurul Pămîntului (violet — 8 chiaos)

4. RACHETA COSMICĂ

- a) U.R.S.S. — Racheta înconjurînd de trei ori Pămîntul în diferite etape, apoi plecarea spre spațiul interplanetar (albastru — 40 de kopeici)
- b) R. Cehoslovacă — Omul lansînd racheta interplanetară pe traiectoria ei. Racheta trecînd pe lîngă Lună (albastru — 30 h.)

5. RACHETA CARE A ATINS LUNA

R.F. Ungară — Racheta în drum spre Lună, pe care a atins-o la 13.IX.1959 la ora 22^h 2', 34", ora Europei centrale (fond albastru încnis, racheta și Luna galben-auriu, drapelul sovietic și ora exactă în roșu — 60 de filleri)

Și, desigur, lucrurile nu se vor opri aici!

MIKLOS ZOLTAN

1960

IANUARIE

L		4	11	18	25
M		5	12	19	26
M		6	13	20	27
J		7	14	21	28
V	1	8	15	22	29
S	2	9	16	23	30
D	3	10	17	24	31

FEBRUARIE

L	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	
M	3	10	17	24	
J	4	11	18	25	
V	5	12	19	26	
S	6	13	20	27	
D	7	14	21	28	

MARTIE

L		7	14	21	28
M	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	30
J	3	10	17	24	31
V	4	11	18	25	
S	5	12	19	26	
D	6	13	20	27	

APRILIE

L		4	11	18	25
M		5	12	19	26
M		6	13	20	27
J		7	14	21	28
V	1	8	15	22	29
S	2	9	16	23	30
D	3	10	17	24	

MAI

L		2	9	16	23	30
M	3	10	17	24	31	
M	4	11	18	25		
J	5	12	19	26		
V	6	13	20	27		
S	7	14	21	28		
D	1	8	15	22	29	

IUNIE

L		6	13	20	27
M		7	14	21	28
M	1	8	15	22	29
J	2	9	16	23	30
V	3	10	17	24	
S	4	11	18	25	
D	5	12	19	26	

IULIE

L		4	11	18	25
M		5	12	19	26
M		6	13	20	27
J		7	14	21	28
V	1	8	15	22	29
S	2	9	16	23	30
D	3	10	17	24	31

AUGUST

L	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	30
M	3	10	17	24	31
J	4	11	18	25	
V	5	12	19	26	
S	6	13	20	27	
D	7	14	21	28	

SEPTEMBRIE

L		5	12	19	26
M		6	13	20	27
M		7	14	21	28
J	1	8	15	22	29
V	2	9	16	23	30
S	3	10	17	24	
D	4	11	18	25	

OCTOMBRIE

L		3	10	17	24	31
M		4	11	18	25	
M		5	12	19	26	
J		6	13	20	27	
V		7	14	21	28	
S	1	8	15	22	29	
D	2	9	16	23	30	

NOIEMBRIE

L		7	14	21	28
M	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	30
J	3	10	17	24	
V	4	11	18	25	
S	5	12	19	26	
D	6	13	20	27	

DECEMBRIE

L		5	12	19	26
M		6	13	20	27
M		7	14	21	28
J	1	8	15	22	29
V	2	9	16	23	30
S	3	10	17	24	31
D	4	11	18	25	

La multi ani

